Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

POSŁANIEC

DIECEZJALNEGO INSTYTUTU AKCJI KATOLICKIEJ

Tarnów — Plac Katedralny 6.

Nr 1. Styczeń. 1939

TREŚĆ:

POSŁANIEC

Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej

Abonament roczny — 3 zł.
P. K. O. Nr 414.329.
Telefon Nr 110.

Nr 1. Styczeń 1939. | Tarnów, Plac Katedralny 6. | Rok VII.

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!

Wszystkim naszym Czcigodnym i Przezacnym Przyjaciołom i Dobrodziejom — Tym, którzy nam w trudnościach spieszą z życzliwą radą i pomocą — krzepią serdecznym słowem i okazują czynnie przyjaźń — ślemy najserdeczniejsze życzenia:

SZCZĘŚLIWEGO NOWEGO ROKU!

Przez ofiary — po nowe zwycięstwa!

W Imię Boże wkraczamy w Rok Nowy. Idziemy, pełni nadziei, po nowe zwycięstwa. Rok ubiegły upłynął wśród wytężającej, mozolnej pracy, wśród wielu trudów i wysiłków. Przyniósł on jednak wiele plonów — przyniósł nowe, trwałe zdobycze. Należy do nich najpoważniejsza uczelnia katolicka — Instytut Wyższej Kultury Religijnej. W tym też roku otwarł również swe podwoje Katolicki Uniwersytet Ludowy dla młodzieży wiejskiej, by dać jej prawdę i umocnić ją na dalszą znojną drogę życia w środowisku wiejskim. Dzieła te wielkie i błogosławione w skutkach przyniosą owoce dla życia religijnego w diecezji.

W Nowym zatem Roku idziemy w Imię Boże z nadzieją wielką po nowe plony, po nowe zwycięstwa. Dusze nasze rozpiera wielki zapał dla sprawy Bożej, dla pracy nad urzeczywistnieniem Królestwa Chrystusowego na ziemi. Świadomi jesteśmy, że na tej drodze czekają nas przeróżne trudności, że składać musimy wielkie nieraz ofiary na rzecz zwycięstwa sprawy Chrystusowej. To nas nie zraża. Nie cofniemy się z raz obranej drogi. Pójdziemy karnie naprzód, choćby najgorsze piętrzyły się przed nami trudności i wytrwamy z radością, przekonani, że praca w Akcji Katolickiej — to nasz obowiązek i zarazem nasze zbawienie. A hasłem naszym będzie: przez trud i znój, przez ofiary ochoczo składane — po nowe zdobycze, po nowe zwycięstwa!

Oto nasza deklaracja ideowa, całej sześćdziesięciotysięcznej armii członków Akcji Katolickiej diecezji tarnowskiej — oto nasze postanowienia u progu Nowego Roku.

Jak należy przeprowadzić Walne Zebranie Oddziału.

(Wykład na posiedzenia Kierownictw Oddziałów A. K.).

W poprzednim wykładzie na posiedzenia Kierownictwa omówiona była sprawa przygotowań do Walnego Zebrania. Obecnie należy rozważyć, w jaki sposób powinno się przeprowadzić Walne Zebranie, aby stało się ono dla pracy Oddziału chwilą ważną i przyniosło spodziewane owoce, a między innymi wzmożenie zainteresowania się sprawami Akcji Katolickiej i większą współpracą ogółu członków w Oddziale.

Czynności Walnego Zebrania Oddziału są doniosłe. Walne Zebranie stanowi chwilę zastanowienia się nad tym, czego dany Oddział dokonał w roku minionym — jest to moment spojrzenia krytycznego na tę działalność, a zarazem jej ocena. Równocześnie dokonuje się ważna chwila postanowienia poprawy w działalności dotychczasowej, uzupełnienia jej braków i niedomagań. Wywołują ją sprawozdania Kierownictwa i Komisji Rewizyjnej, jak również dyskusja nad sprawozdaniami, która winna szczerze potoczyć się na Walnym Zebraniu. Dlatego **sprawozdania powinny być dokładne, a także — jeśli zajdzie potrzeba — uzupełnione uwagami, które by jak najlepiej wykazały braki i niedomagania.** Niechaj Kierownictwo ma odwagę wobec Walnego Zebrania przyznać się do pewnych niedociągnięć w swojej działalności, jak również w ogólnej pracy Oddziału. Tak przygotowane sprawozdanie musi wywołać dyskusję, która na ogół bardzo jest pożądana dla rozwoju Oddziału i jego przyszłości. Znaczenie **Walnego Zebrania** polega i na tym, że **jest** ono **władzą w Oddziale, a więc ma prawo sprawozdanie przyjąć i zatwierdzić, albo je odrzucić i ich nie uznać.** Ponadto **Walne Zebranie ma prawo** po roku **zmienić Kierownictwo,** jeśli jego działalność nie odpowiada mu i wybrać nowe, choćby wybrane było na przeciąg dwóch lat. **Ma** również **Walne Zebranie obowiązek zatwierdzić uzupełniony skład Kierownictwa w ciągu roku** i dlatego zmiany każde w składzie Kierownictwa należy dokładnie wymienić. Poza tym **Walne Zebranie winno uzupełnić skład Kierownictwa, jeśli** w ciągu pierwszego roku jego pracy **zostało zdekompletowane** śmiercią, wystąpieniem czy chorobą członków Kierownictwa, **a** przed Walnym Zebraniem **Kierownictwo brakujących osób do swego składu zaraz nie powołało** i nie przedstawiło Walnemu Zebraniu do zatwierdzenia. Dlatego **sprawę składu Kierownictwa należy dokładnie omówić przed Walnym Zebraniem** i albo podać dotychczasowy skład do zatwierdzenia, albo prosić Walne Zebranie o zatwierdzenie członków Kierownictwa, którzy w ciągu roku zostali dokooptowani (powołani na stanowisko!), albo polecić Walnemu Zebraniu wybór członków Kierownictwa na stanowiska opróżnione. W wypadku ostatnim można Walnemu Zebraniu poddać kandydatów spośród członków na te wolne stanowiska w Kierownictwie.

Trzecią ważną **czynnością Walnego Zebrania** — to **zatwierdzenie programu pracy na bieżący rok pracy.** Należy więc, stosując się do ogólnych wskazań, zawartych w „Posłańcu", opracować plan pracy Oddziału, dodając bliższe szczegóły, jak również swoje miejscowe prace, których Oddział się podjął na Zarządzie Parafialnej A. K.

Stosownie do tych czynności Walnego Zebrana, ułożony być winien **program obrad Walnego Zebrana,** który podajemy jako zasadniczy:

1. **Modlitwa:** „Wierzę w Boga" w intencji Ojca św.
2. **Zagajenie:** „Przez ofiary — po nowe zwycięstwa", oraz **ogłoszenie programu Walnego Zebrania** (prezes).
3. **Stwierdzenie obecnych** (zast. prezesa).
4. **Odczytanie, przyjęcie i podpisanie protokółu** Walnego Zebrania z 1938 roku (sekretarz).
5. **Sprawozdanie z działalności:**

   Kierownictwa — prezes,
   Oddziału — sekretarz,
   Kasowe — skarbnik,
   Zastępów (Kółek matek) — jeden z zastępowych.
   Kółka wychowawczego (młodz.) — Kierownik Kółka.

6. **Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej** — jej przewodniczący.
7. **Dyskusja nad sprawozdaniami pod hasłem:** „Co w Oddziale naszym jest dobrego, a jakie dostrzegamy braki i niedociągnięcia w naszej pracy".
8. **Udzielenie absolutorium Kierownictwu.**
9. **Wykład: „Akcja Katolicka na tle uchwał Synodu"** (jeden z członków).
10. **Zatwierdzenie składu Kierownictwa na rok 1939.**
11. **Program pracy Oddziału na rok 1939** — Kierownictwa, Oddziału, Zastępów (Kółek matek), Kółka wychowawczego (zast. prezesa).
12. **Wolne wnioski.**
13. **Złożenie podziękowania Przewiel. Księdzu Asystentowi** (prezes).
14. **Kwadrans ewangeliczny** p. t.: „Fundament naszej radości" — (jeden z członków).
15. **Zakończenie Walnego Zebrania odśpiewaniem hymnu „My chcemy Boga".**

Każdy z tych punktów Walnego Zebrania Oddziału należy bardzo dokładnie i szczegółowo omówić. Kierownictwo winno również dołożyć starań, by każdy punkt był starannie opracowany, przygotowany i wykonany. Od dobrze przeprowadzonego Walnego Zebrania zależy tak dużo — powinno ono być po prostu zebraniem wzorowym, aby członkowie Oddziału odczuli zadowolenie i pewną organizacyjną dumę z pracy Oddziału.

Po Walnym Zebraniu Kierownictwo ma jeszcze trzy czynności do spełnienia:

1. **Napisanie protokółu z Walnego Zebrania,** w którym dokładnie powinny być opracowane: **punkt 6, punkt 7, punkt 8, punkt 10** z dokładnym podaniem składu Kierownictwa na rok 1939 i adresów członków Kierownictwa (nazwisko, imię, miejscowość, poczta) i **punkt 11.** Protokół winien być napisany w księdze protokółów. Ponadto należy zawsze sporządzić **odpis protokółu** dla Centrali.

2. **Wysłanie odpisu protokółu** wraz z **wypełnionymi i podpisanymi formularzami sprawozdawczymi** i tak **Oddziału KSM., KSMm. i KSMż. odsyłają wszystkie do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie,** jedynie **Oddziały KSK. wysyłają każdy w myśl wskazań zawartych w okólniku styczniowym — część na ręce PT. Prezesek Okręgów, część do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie. Wysyłka ta** winna być uskuteczniona **na drugi dzień po Walnym Zebraniu, a opłata** takiego listu **wyniesie 50 groszy.**

3. **Doniesienie do Starostwa Powiatowego składu Kierownictwa** na r. 1939 i to według następującego wzoru:

Oddział K. S. ....

w .... *Dnia* .... *1939 r.*

poczta ....

Do

P. T. Starostwa Powiatowego

w ....

W myśl art. 41. prawa o stowarzyszeniach donosimy uprzejmie, że Walne Zebranie naszego Oddziału z dnia .... *1939 roku zatwierdziło Kierownictwo w następującym składzie:*

Prezes .... *zamieszkały w* .... *poczta* ....
Sekretarz .... *zamieszkały w* .... *poczta* ....
Skarbnik .... *zamieszkały w* .... *poczta* ....

Podając powyższe do wiadomości, pozostajemy

z poważaniem

....		....
Sekretarz	Pieczątka.	***Prezes***

....
Asystent Kościelny.

Kopertę należy adresować w następujący sposób, **nie naklejając znaczka pocztowego:**

Katol. Stow. .... ***Oddział w***	**W wykonaniu ustawowego obowiązku!** **Wolne od opłaty pocztowej.**

P. T.

STAROSTWO POWIATOWE

w ....

Akcja Katolicka na tle uchwał Synodu.

(Referat na Walne Zebranie Oddziałów).

Tegoroczny zasadniczy program Akcji Katolickiej zamyka się w haśle Episkopatu, które brzmi: **„Poznanie i wykonanie uchwał Synodu — szczytnym posłannictwem katolicyzmu polskiego“.** Wśród przeróżnych wskazań i zarządzeń — poświęca Synod wiele miejsca Akcji Katolickiej, uzasadniając jej wielkie znaczenie dla rozwoju życia katolickiego. By umocnić się w wierności dla Akcji Katolickiej i zapalić się do dalszej pracy w jej szeregach, zastanowimy się na dzisiejszym naszym Walnym Zebraniu nad tą sprawą.

Uzasadnia Synod wielkie znaczenie Akcji Katolickiej głównie przez podkreślenie ścisłego jej zespolenia z hierarchią kościelną, a tym samym z oficjalną działalnością Kościoła, bo w uchwale 64 wyraźnie zaznacza, że Akcją Katolicką kieruje w diecezji Biskup, a w kraju Konferencja Episkopatu uzgadnia jej programy i sposoby działania. W uchwałach 65 i 66 oznaczone są wielkie zadania wychowawcze Akcji Katolickiej — przy czym zaznaczyć trzeba, że te zadania jej wychowawcze pokrywają się z zadaniami w dziedzinie wychowania, spełnianymi przez Kościół katolicki.

Znaczenie i wielkość Akcji Katolickiej podkreśla jeszcze Synod w ten sposób, że w uchwale 67 domaga się wybitnych zalet od katolików świeckich, zajmujących stanowisko kierownicze w Akcji Katolickiej. Mają oni być do tej pracy odpowiednio przygotowani, mają odznaczać się życiem wzorowym i nie wolno im zajmować równocześnie kierowniczych stanowisk w pracy politycznej.

W wymienionych powyżej uchwałach pragnie Synod podkreślić doniosłość Akcji Katolickiej. Ale silniej od tych suchych postanowień i określeń życie samo wykazuje znaczenie Akcji Katolickiej.

Prasa różnych narodów i ras przynosi niemal codziennie pocieszające wieści o szybkim wzroście nowego życia katolickiego na obu półkulach. Wspaniałe Kongresy Eucharystyczne, oraz Kongresy Akcji Katolickiej, które z przedziwną potęgą i wspaniałością obnoszą triumfalnie Chrystusa Pana prawie po wszystkich stolicach świata, zdają się powtarzać za Tertulianem: „Wczorajsi jesteśmy, a wszystko wasze wypełniliśmy: państwo, miasta, wyspy, zamki, gminy, nawet obóz, pałace, senat i rynek“. — W pracy społecznej, w literaturze, w prasie, w sztuce i nauce odczuwać się daje wiosenny powiew odrodzenia. Inteligencja, zwłaszcza w zachodnich krajach, poczyna rozumieć, że odrodzić Europę, zapewnić jej pokój i rozwój można tylko przez wcielenie do życia myśli katolickiej.

Dowody na ten stan rzeczy zaczerpnąć można z pierwszych, skromnych początków pracy A. K. w Polsce. Baczny oobserwator zauważy, że Akcja Katolicka, gdzie ją dobrze zrozumiano, poruszyła i niejako zbudziła do czynu złoża energii religijnej i świętego entuzjazmu, drzemiącego w sercach wiernych.

Kto z nas zliczyć potrafi te ofiarne wysiłki i prace tysiącznych rzesz świeckich katolików — Akcja Katolicka nadała treść ich życiu. Akcja Katolicka była okazją wyznawania przez nich swoich przekonań katolickich, dla których trzeba było cierpieć, ofiary składać, prześladowania znosić, — Akcja Katolicka wyrwała ich z przyziemności szarego życia i wniosła w to życie pierwiastek nadprzyrodzony, Boży. Akcja Katolicka wydobyła z ukrycia jednostki święte, zacne, dzielne i ofiarne i postawiła je na świeczniku, by innymi kierowały. Akcja Katolicka nauczyła ich dla sprawy Bożej pracować wytrwale, w pocie czoła, w natężeniu, ale i w roztropności i w czujności wielkiej!

Kto z nas patrzył uważnie na pielgrzymkę mężczyzn ze wszystkich stron Polski do Częstochowy, ten nie mógł się chyba opędzić radosnej refleksji: Oto liczne szeregi naszych mężczyzn — któraż organizacja może poszczycić się tym, że zastępy wprost niezliczone tych mężczyzn, wzorowo maszerujących na oczach dostojników — prowadzili dyrektorzy szkół, będący w czynnej służbie, inżynierowie, ziemianie, sędziowie, urzędnicy państwowi! Któż spowodował w nich ten święty zapał, czyż nie Chrystus — wódz Akcji Katolickiej?

Ci sami mężczyźni — to nie tylko armia odświętnie maszerująca na Zlocie — to także armia tych, którzy cierpieć i w prześladowaniu pracować będą dla ideałów Akcji Katolickiej"!

Tam, gdzie są radykalne organizacje ludowe, młodowiejskie — jak np. w Małopolsce — w domach wielu członków Akcji Katolickiej wybito szyby, zniszczono mienie, zanieczyszczono studnie, wielu obrzucono oszczerstwami, wielu utrudzono uszczypliwymi słowami!

Iluż z tych mężów katolickich spośród inteligencji ponosi ofiar, by piechotą, niestrudzenie odwiedzać Oddziały, iluż z nich najmuje furmanki, by na własny koszt udawać się do sąsiednich parafii, iluż z nich opłaca rekolekcje zamknięte uboższym członkom KSM.?

Są to wszystko fakta prawdziwe!

Pomyślmy, jaka by była szkoda, gdyby ci ludzie pozostali obojętni dla sprawy Bożej, gdyby te piękne złoża idealizmu pozostały w stanie drzemiącej bezczynności, albo gdyby ci ludzie więcej z natury, czy przez stanowisko społeczne aktywni od innych, byli w przeciwnym obozie i z tym zapałem i z tą gorliwością, z którą służą dziś Akcji Katolickiej, zwalczali Kościół?

To samo powiedzieć można o szeregach inteligencji żeńskiej, której wspaniałą rewię pracy można było widzieć również w Częstochowie, a o której to pracy tak piszą same członkinie: „W KSK. widzę to, czego nie mogę ujrzeć w żadnej organizacji innej, aby kobiety z wyższego stanowiska tak bezinteresownie, tak ofiarnie zwracały się z siostrzaną miłością do kobiety prostej, zapomnianej do niedawna".

Nie ma czasu, by wymieniać całe szeregi pięknych czynów, których jesteśmy świadkami — na jedno tylko pragnę zwrócić uwagę, że w pracy kobiet jest dużo ofiar, które składać muszą wobec trudności,

wynikających z ich obowiązków, jako żony i matki. Ale mimo to kobiety pracę w KSK. uważają za wielkie szczęście, zebrania i złoty za czas wytchnienia od pracy szarej, cenią ją i gotowe zawsze dla niej na ofiary i wyrzeczenia...

Najwięcej o umiłowaniu sprawy, o ofiarach na ołtarzu Akcji Katolickiej składanych, mogliby owiedzieć ci członkowie, gdzie Akcja Katolicka cierpi prześladowanie i gdzie być członkiem Akcji Katolickiej, to prawdziwe bohaterstwo!

A dalej. Synod Plenarny w uchwałach o Akcji Katolickiej podkreśla jej przeogromne znaczenie tym także, że zobowiązuje do pracy w jej szeregach. Wyraźnie mówi o tym uchwała 68: „Synod Plenarny wzywa wiernych, aby wstępowali w szeregi Akcji Katolickiej, aby w nich wytrwale pogłębiali swą religijność i byli dla innych przykładem życia katolickiego, a czerpiąc zapał apostolski i wytrwanie z nadprzyrodzonych źródeł wiary, odważnym i ofiarnym czynem katolickim przyczyniali się do urzeczywistnienia Królestwa Chrystusowego". — Zobowiązanie świeckich katolików do wstępowania w szeregi Akcji Katolickiej jest **powszechne,** dotyczy wszystkich, ale nie wszystkich w jednakowym stopniu. Najzdolniejsze jednostki, najbardziej aktywne, najbardziej duchowo urobione będą pracować w Oddziałach Stowarzyszeń Akcji Katolickiej, inne znajdą się w Stowarzyszeniach Kościelnych, tj. w Bractwach i III. Zakonach, inne wreszcie z rozmaitych względów pozostające poza tymi organizacjami, nie mogąc brać udziału w zbiorowym, wspólnym czynie apostolskim, winny poświęcić swe siły dla sprawy Bożej w prywatnym apostolstwie czy to przez modlitwę, czy też przez dobry przykład, czy inne czyny, wypływające z miłości. W ten sposób Akcja Katolicka w parafii nie będzie wycinkiem, co gorszą grupą ludzi, nazywanych stronnictwem proboszcza — ale obejmie bezpośrednio lub pośrednio zasięgiem swej idei i działania wszystko i wszystkich, choć w różny sposób. Wrośnie ona i wkorzeni się w życie parafii i będzie w takiej parafii: „Wszystko i we wszystkim Chrystus"!

— — — — — — — — — — — —

Na koniec wypada stwierdzić najuroczyściej, że Synod dzieli ciężar dnia i upalenia pracy duszpasterskej między duchownych i świeckich. — To jest nowe i pocieszające.

Uchwały Synodu o Akcji Katolickiej zawierają tyle mocnych akcentów, tak bogaty i nowoczesny program działania, iż budzą uzasadnioną otuchę, że życie religijne narodu polskiego przez wprowadzenie uchwał synodalnych zabłyśnie nowymi blaskami. — Tego się spodziewamy i z tą wielką Bożą ufnością pójdziemy w życie i do pracy bez względu na to, że krwawić się będą nasze dłonie w utrudzeniu wielkim. Pójdziemy jako żołnierze milionowej armii Chrystusowej, urobionej na miarę Bożą, na miarę wielkich potrzeb, pójdziemy pewni zwycięstwa.

Bo nam żyć trzeba, nie ginąć,
Bo nam nie tonąć, lecz płynąć,
Bo nam trza przejść przez ofiar morze,
A w niebo patrzeć!!!

Pójdziemy z wielką modlitwą na ustach, która wypełni treść życia naszego i brzmieć będzie jak pełne, końcowe akordy organów:

Święty Boże, święty mocny, święty a nieśmiertelny — Ciebie prosimy: O moc ducha do ofiarnej pracy i siłę wytrwania, o odrodzenie i uświęcenie wiernych diecezji naszej, o panowanie Twoje w Ojczyźnie naszej —

Ciebie prosimy — wysłuchaj nas święty, mocny Boże!

Kwadrans ewangeliczny

(Na zebrania Walne Oddziałów Stowarzyszeń A. K.)

Fundament naszej radości.

„I wróciło się siedemdziesięciu i dwóch z weselem, mówiąc: Panie, i czartowie się nam poddają w Imię Twoje.

I rzekł im: Widziałem szatana, jako błyskawicę z nieba spadającego.

Oto dałem Wam moc deptać po wężach i niedźwiadkach, i po wszystkiej mocy nieprzyjacielowej: a nic wam nie zaszkodzi.

Wszakoż się z tego nie weselcie, iż się wam duchowie poddają: ale się weselcie, że imiona wasze zapisane są w niebiesiech". Łuk. X. 17—20.

Zbliżmy się w tej chwili pobożnie w duchu do Boskiego Mistrza. Jezusa Chrystusa. Przyjmuje On uczniów, którzy wracają z prac apostolskich. Słuchajmy ich radosnych wynurzeń: Powiodło się nam, wołają. Wielu nawróciliśmy wielu dzięki naszej pracy porzuciło drogę występku, a nawet poddali się nam czarci w Imię Twoje!

Pan Jezus im przerywa: Nie pokładajcie w tym waszej radości — powiada im. — Nie weselcie się z waszego powodzenia, z nadzwyczajnej władzy, nadanej wam, z wyniesienia was do godności apostolskiej. Prawdziwe szczęście nie na tym polega.

Czy nasz Zbawiciel nie ma słuszności? Nalegajmy na Niego, by wypowiedział nam całą myśl swoją; musimy całą prawdę poznać dla uciszenia niespokojnych pragnień naszego serca. Odpowiada Jezus: „Cieszcie się z tego, że imiona wasze zapisane są w niebie". Czyśmy pojęli? Jezus oświadcza nam, że prawdziwe szczęście na tym świecie polega na wierze i nadziei życia wiecznego. Polega ono na przekonaniu, pełnym pokory, że Dobry i Najmiłościwszy Pan Bóg hojnie wynagrodzi wszelkie trudy, poniesione tu na ziemi dla Jego chwały. Ukoronuje On chwałą wielką tych, którzy dla Jego sprawy tu na ziemi pracowali,

składali ofiary, a nawet prześladowania znosili. Nagrodą dla nich będzie On sam — przez wieczność całą — nagrodą, jak mówi Pismo święte „nadzbyt wielką".

— — — — — — — — — — — —

Jesteśmy dziś na Walnym Zebraniu. Przed oczyma naszymi członkowie Kierownictwa roztoczyli dorobek roku ubiegłego. Sprawozdanie swoje ujęli w cyfry i w opisy pojedynczych ważniejszych zdarzeń. Ale my wiemy, że w Akcji Katolickiej są i takie plony, których ani zliczyć, ani zmierzyć nie można. Są one i pozostaną tajemnicą serc. Sędzia Najwyższy je widział i On jeden jedyny należycie ocenić je potrafi. Ale też kiedy to wszystko uświadomimy sobie — rodzi się radość w sercach naszych. Gotowiśmy przystąpić z weselem do Pana Jezusa i wołać, jak owi uczniowie, wracający z misji: Panie, dokonaliśmy wiele, w Imię Twoje nawet czarci poddają się nam! — Umiejmy naszą radość skierować na właściwe tory. I do nas mówi Pan Jezus: Cieszcie się raczej, że imiona wasze zapisane są w niebiesiech. — Pewnie, że widok uzyskanych owoców budzi w nas radość, ale największą naszą radością winno być to poczucie, że pełniąc służbę Bożą, złączymy się kiedyś z Bogiem na wieki. Z Jego rąk wyszliśmy, dla Niego pracowaliśmy i cierpieli, On też będzie naszą nagrodą po wszystkie wieki.

Ale może znajdą się takie Oddziały Stowarzyszeń Akcji Katolickiej, których członkowie nie mogliby przystąpić z weselem do Pana Jezusa i przedstawić Mu plonów roku ubiegłego. Sprawozdania złożone na Zebraniu Walnym wykazały tyle zaniedbań, tyle lekceważenia obowiązków, tyle faktów niedostosowania się do wskazań i poleceń władz organizacyjnych. Czy ten stan obojętności dla wielkiej sprawy Bożej ma i w tym Nowym Roku znamionować dalej te Oddziały? Przenigdy. Nic nie stracone. Nigdy nie jest za późno na szczerą poprawę. Dlatego też niech wszyscy członkowie Oddziału, łącząc się w duchu z milionową armią A. K. w Polsce, złożą dziś bardzo gorące i serdeczne postanowienia i śluby Chrystusowi Królowi, Panu i Wodzowi naszemu, że praca ich w tym Nowym Roku będzie gorliwa, karna, wzorowa. Będzie ona prowadzona nie dla próżnej chwały — ale będzie ta praca pokorną służbą Bożą, by Imię Boże było wsławione, by na ziemi urzeczywistniało się Królestwo Boże. Im więcej będzie zewnętrznych trudności — tym więcej trzeba wykrzesać z siebie ognia zapału i ofiary. Praca wzorowa, z pełnym poświęceniem dla chwały Bożej, wyjedna nam miłosierdzie u Boga i sprawi to, że imiona nasze zapisane będą w niebiesiech. Czyż to nie powinno nas zapalać do gorliwości? Któż z ziemskich potentatów zdolny jest nam takie szczęście za trudy przyrzec i użyczyć je w obfitości?

— — — — — — — — — — — —

Pierwszy Polski Synod Plenarny wzywa katolików świeckich do wielkiej, ofiarnej służby Bożej. Im większy potok zła rozlewa się po świecie, im straszniejsze czyni piekło wysiłki, by zatrzeć i wymazać

Imię Boże ze świata, im groźniej wzrasta widmo wojny, jako kary Bożej za grzechy ludzkości — tym bardziej, my członkowie Akcji Katolickiej, wytężajmy siły w ofiarnej pracy w tym Nowym Roku, by się przybliżyło i urzeczywistniało Królestwo Boże, królestwo prawdy, miłości i pokoju.

Akcja Katolicka w r. 1939!

Program Parafialnej Akcji Katolickiej.

Wielki cel Akcji Katolickiej: Odnowić wszystko w Chrystusie — urzeczywistnia na terenie parafii Parafialna Akcja Katolicka, którą tworzą Oddziały czterech zasadniczych Stowarzyszeń: Mężów, Kobiet, Młodzieży męskiej i Młodzieży żeńskiej. Całością prac Parafialnej Akcji Katolickiej kieruje jej Zarząd, którego prezes pochodzi nie z wyboru ale z nominacji Diecezjalnego Instytutu A. K. W skład Zarządu wchodzą prócz nominowanego prezesa Zarządu — prezesi i prezeski Oddziałów Katol. Stowarzyszeń, istniejących na terenie parafii oraz prezes (ka) Parafialnego Oddziału „Caritas". Wyjątkowo i w ograniczonej liczbie może Zarząd na wniosek Asystenta kościelnego przyjąć na członków Zarządu wybitnych katolików z parafii; do tych zaliczyć należy przede wszystkim prezesa Chrześcijańskiego Związku Zawodowego, o ile ten Związek istnieje na terenie parafii. Asystentem kościelnym Parafialnej Akcji Katolickiej jest Proboszcz, a w wyjątkowych wypadkach inny kapłan, zamianowany przez J. E. Ks. Biskupa Ordynariusza. Asystent kościelny czuwa nad tym, by **działalność Akcji Katolickiej w parafii była zgodna z zasadami Kościoła i z zarządzeniami Diecezjalnego Instytutu Akcji Katolickiej.** Asystent kościelny bierze udział we wszystkich zebraniach Parafialnej Akcji Katolickiej i ma wgląd w całą jej pracę.

Obowiązki i zadania Parafialnej Akcji Katolickiej określa specjalny jej regulamin, wydany przez Diec. Instytut Akcji Katolickiej. W bieżącym roku wysuwamy do specjalnego uwzględnienia następujące zadania programowe:

1. Każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej pracuje w r. 1939 ściśle wedle przepisów regulaminu!

Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej istnieją już prawie we wszystkich parafiach naszej diecezji. Ale dotąd wiele Zarządów odchylało swoją działalność od wskazań i zasad regulaminowych. Stąd też apelujemy w imię karności i solidarności organizacyjnej, aby w r. 1939 każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej prowadził swą pracę wzorowo, sumiennie i karnie. Dla przypomnienia sobie wszystkich zadań, obowiązków i roli Parafialnej Akcji Katolickiej — zalecamy przeczytanie i przedyskutowanie na zebraniu Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej w miesiącu styczniu 1939 r. referatu z „Pamiętnika II Tygodnia Katolicko-Społecznego" p. t. **Parafialna Akcja Katolicka.** „Pamiętnik" nabyć jeszcze można w Sekretariacie Instytutu w cenie 2·50.

2. Każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej odbywa poprawnie — raz na miesiąc — swe zebranie.

Zebranie Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej winno odbywać się **raz na miesiąc** — przed wszystkimi zebraniami Oddziałów czy posiedzeniami Kierownictw, których nie należy łączyć z posiedzeniami Zarządu. Dla przypomnienia i ustalenia jednolitości podajemy niniejszym raz jeszcze program Zebrania Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej: 1. Modlitwa i zagajenie Prezesa. 2. Podanie do wiadomości porządku obrad. 3. Stwierdzenie obecności członków Zarządu. 4. Odczytanie protokółu. 5. Składanie sprawozdań z pracy w ubiegłym miesiącu: a) Prezesa Zarządu z jego działalności. b) Prezesów i Prezesek Oddziałów Stow. A. K. (gdy jest więcej Oddziałów tego samego Stowarzyszenia — by nie przeciągać zebrania — składa prezes czy prezeska, wyznaczona przez prezesa Zarządu). c) Prezesa Oddziału „Caritas", Siostry Parafialnej oraz Prezesa Ch. Z. Z. 6) Referat o Akcji Katolickiej i jej zagadnieniach. 7. Odczytanie i omówienie: a) Zarządzeń i wskazań z „Posłańca". b) Okólników Stow. A. K. c) Okólnika „Caritas". 8. Aktualne sprawy: (uroczystości, czyny apostolskie do przeprowadzenia w bieżącym miesiącu itp.). 9. Wolne głosy i wnioski (Oddziały winny wnioski na Zarząd podawać przez swych prezesów!) 10. Odczytanie rozdziału Ewangelii świętej. 11. Przemówienie Księdza Asystenta. 12. Zakończenie modlitwą.

3. Każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej rozwinie w r. 1939 usilną działalność w kierunku uzupełnienia organizacji Oddziałów Kat. Stowarzyszeń w parafii i zdobywania nowych członków.

Istnieje pewna ilość parafij, które nie mają jeszcze wszystkich Oddziałów Stow. A. K., albo mają ich za mało w stosunku do swego obszaru. Są parafie, mające nawet 20 gromad, a zaledwie kilka Oddziałów. Stąd też wytężyć należy usilną działalność, aby te braki uzupełnić i objąć organizacją Akcji Katolickiej wszystkie gromady w parafii. Ponadto należy wiele pracować w tym kierunku, aby zdobywać nowych członków do istniejących już Oddziałów A. K. i wzmacniać je nietylko jakościowo przez troskę o ich wyrobienie wewnętrzne, ale zarazem ilościowo przez pozyskiwanie nowych członków!

4. Każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej otoczy w r. 1939 baczną troską i opieką Oddziały Stowarzyszeń Akcji Katolickiej, aby ich działalność była wzorowa, karna i sumienna!

Oddziały Katolickich Stowarzyszeń są bezpośrednimi wykonawcami programu Akcji Katolickiej. Stąd też od nich zależy w wysokim stopniu zwycięstwo sprawy Bożej. Im Oddziały będą odznaczać się większą obowiązkowością i karnością — tym większe owoce uwieńczą działalność Akcji Katolickiej. Dlatego też Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej dołożą wiele starań, aby praca Oddziałów w ich parafiach stała na wymaganym poziomie.

5. Każdy Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej popierał będzie w roku 1939 moralnie i materialnie Instytut Wyższej Kultury Religijnej oraz Katolicki Uniwersytet Ludowy.

Są to dzieła o niesłychanie doniosłym znaczeniu dla intenzywnego rozwoju Akcji Katolickiej. Zarządy Parafialnej Akcji Katolickiej będą szerzyć wybitną propagandę tych dzieł w społeczeństwie; z każdej parafii winno zapisać się na Instytut Wyższej Kulrury Religijnej kilka

przynajmniej osób, które drogą korespondencyjną pogłębią swe wykształcenie religijne i katolickie. Również szlachetną ambicją każdej parafii będzie mieć w gromadach wiejskich wychowanków Katolickiego Uniwersytetu Ludowego.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Oto w zarysie najważniejsze prace programowe Parafialnej Akcji Katolickiej w roku 1939. Są one natury ogólnej, niezmiernie jednak ważne dla pomyślnego dalszego rozwoju działalności katolickiej. Prace te programowe, wykonane sumiennie wraz z podawanymi co miesiąc szczegółowymi wskazaniami i zarządzeniami Diecezjalnego Instytutu A. K. przyczynią się niezawodnie do rozwoju intenzywnego życia religijnego i katolickiego w diecezji.

Wspólny program pracy dla Oddziałów Stow. A. K.

Stowarzyszenia Akcji Katolickiej w dziedzinie programu pracy podlegają zarządzeniom Diecezjalnego Instytutu A. K., jak również dla jednolitości swoich poczynań uzgadniają między sobą to, co jest w ich pracy wspólnego, a przez to ułatwiają pracę Zarządom Parafialnej Akcji Katolickiej i budzą w Oddziałach poczucie łączności i zespalają je coraz silniej ze sobą na terenie parafii.

1. Praktyki religijne — pomagają one do kształtowania życia wewnętrznego wśród członków Akcji Katolickiej i tak obowiązkowo w każdym Oddziele w roku 1939 będą następujące:

Wspólna kwartalna Komunia św. — przeprowadzona będzie zgodnie z poleceniami Central diecezjalnych, wydawanymi na dorocznych kursach jesiennych i tak: a) **Wszyscy członkowie Oddziału biorą w niej udział,** b) **Członkowie Oddziału są** w czasie Mszy św., podczas której przystępują do Stołu Pańskiego **w szeregach,** c) **Po Mszy św.** odmawiają wspólnie akt poświęcenia (każdy Oddział zgodnie z przyjętym tekstem w Stowarzyszeniu).

Wspólna Droga Krzyżowa — odprawiona w okresie Wielkiego Postu — w intencji ustalonej przez Oddział.

Inne wspólne praktyki pobożne — zależnie od warunków i tradycji, które przyjęły się w Oddziałach — urządzają Oddziały dla duchowego podniesienia swych Członków.

2. Posiedzenia Kierownictw — winny w każdym Oddziale odbywać się regularnie. — **Diecezjalny Instytut A. K.** podobnie jak w roku ubiegłym — **będzie umieszczał** w „Posłańcu" **wykłady przeznaczone wyłącznie dla Kierownictw.** Wykłady te mają na celu usprawnienie pracy w każdym Kierownictwie, dlatego każde Kierownictwo — po odczytaniu wykładu, winno punkt po punkcie rozważyć, przedyskutować i do podanych wskazań dostosować swe czynności.

Program posiedzenia Kierownictwa winien zawierać zasadniczo następujące punkty:

1. Modlitwa.
2. Zagajenie i podanie programu posiedzenia (prezes).
3. Odczytanie, przyjęcie i podpisanie protokółu z poprzedniego posiedzenia Kierownictwa (zast. sekretarza).

4. Sprawozdanie z posiedzenia Zarządu Parafialnej A. K. z podaniem ważniejszych wskazań i zarządzeń Instytutu z „Posłańca". (Członek Kierownictwa, który był na posiedzeniu Zarządu A. K.)
5. Odczytanie i omówienie Okólnika stowarzyszeniowego z „Posłańca" (prezes).
6. Korespondencja, która nadeszła (sekretarz).
7. Stan kasy i wydatki przewidziane na bieżący miesiąc (skarbnik).
8. Zaległe składki i ich ściągnięcie (zast. skarbnika).
9. Obecność członków i kandydatów na zebraniu ogólnym, oraz sprawa napomnienia czy skreślenia niekarnych członków (zast. prezesa).
10. Odczytanie wykładu z „Posłańca" o pracy Kierownictwa i dostosowanie pracy do wskazań w nim zawartych (sekretarz).
11. Uchwalenie programu na zebranie ogólne.
12. Walne wnioski.
13. Zakończenie modlitwą.

3. Zebrania ogólne Oddziałów — odbywać się będą regularnie raz w miesiącu. W myśl wskazań Instytutu, zawierać winny obowiązkowo następujące punkty:

Referat na temat hasła w r. 1939.

Kwadrans religijny o znamionach i przymiotach współczesnego katolika świeckiego.

Wiadomości o Kościele na podstawie prawd katechizmowych i ważniejszych wydarzeń.

Referat praktyczny.

Materiały te otrzymają Oddziały ze swoich central diecezjalnych.

Program zebrania ogólnego Oddziału podajemy poniżej jako ramowy z tym, że pojedyncze Oddziały mogą go uzupełniać zgodnie z poleceniami i wskazaniami swych Central diecezjalnych.

1. **Modlitwa.**
2. **Zagajenie i podanie programu zebrania** (prezes).
3. **Stwierdzenie obecności** (zast. prezesa).
4. **Odczytanie, przyjęcie i podpisanie protokółu z poprzedniego zebrania** (sekretarz).
5. **Referat na temat hasła i dyskusja** (jeden z członków).
6. **Komunikaty Kierownictwa** (prezes).
7. **Wiadomości o Kościele** (jeden z członków).
8. **Referat praktyczny:** (jeden z członków).

   K. S. M. — *„Zadanie apostolskie"*.
   K. S. K. — *„Dom członkini K. S. K. — jakim być powinien"*.
   K. S. M. m. — *„Druh K. S. M. m. — a życie współczesne"*.
   K. S. M. ż. — *„Moja praca na terenie domu rodzinnego i swego środowiska"*.

9. **Wolne wnioski.**
10. **Kwadrans religijny** (jeden z członków).
11. **Zakończenie** (prezes).
12. **Śpiew:** „My chcemy Boga".

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej.

Wskazania i zarządzenia.

1. Zjazd PT. Duchowieństwa.

Rozwój Akcji Katolickiej w diecezji wyłania nowe zagadnienia i trudności, które domagają się roztropnego rozwiązania i ułożenia celowych norm działania, aby zachować jednolitość pracy katolickiej we wszystkich parafiach. Ponieważ kierunek działalności Akcji Katolickiej zależy w wysokim stopniu od PT. Duchowieństwa, dlatego odbędzie się dla PT. Księży zjazd, poświęcony sprawom Akcji Katolickiej i Akcji Charytatywnej z następującym programem:

„Kapłan Chrystusowy na tle doby współczesnej" — J. E. Ks. Biskup Dr Komar.

„Caritas we współczesnej pracy duszpasterskiej" — Ks. Karol Pękala.

„Asystent kościelny w organizacji A. K." — Ks. Dr Julian Piskorz.

„Aktualne zagadnienia i wskazania" — Ks. Karol Pękala.

Zjazd ten odbędzie się w następujących miejscowościach i terminach:

w **Bochni** — 28. XII. 1938 r. w Domu Katolickim.
w **Dębicy** — 29. XII. 1938 r. w sali klasztoru SS. Służebniczek
w **Nowym Sączu** — 3. I. 1939 r. w sali „Świt"
w **Tarnowie** — 4. I. 1939 r. w auli Seminarium Duchownego.

Zjazd będzie trwał od godz. 10—14-tej. Każdy z PT. Przewielebnych Księży może obrać dogodne dla siebie miejsce zjazdu.

2. Zebranie sprawozdawcze Zarządu Parafialnej Akcji Katolickiej.

Zarząd Parafialnej Akcji Katolickiej odbędzie swe zebranie sprawozdawcze na początku r. 1939. Tematem zebrania będzie przegląd działalności Parafialnej Akcji Katolickiej i ułożenie na podstawie zdobytych doświadczeń i wskazań Centrali ogólnego programu prac Akcji Katolickiej w parafii. Program tego zebrania może być następujący: 1. Modlitwa i zagajenie. 2. Odczytanie protokółu. 3. Sprawozdanie Prezesa Zarządu Paraf. Akcji Katolickiej p. t.: „Prace Zarządu Paraf. A. K. w r. 1938". 4. Sprawozdanie Sekretarza Paraf. A. K.: „Nasze posiedzenia Zarządu". 5. Sprawozdanie Skarbnika Paraf. A. K.: „Wpływy i wydatki Paraf. A. K." 6. Dyskusja nad sprawozdaniami. 7. „Program pracy Akcji Katolickiej w naszej parafii w r. 1939" (prezes). 8. Kalendarzyk zebrań Zarządu Paraf. A. K. w r. 1939" (sekretarz). 9. „Przewidziane wydatki w r. 1939" (skarbnik). 10. Dyskusja. 11. Wolne wnioski. 12. Przemówienie Księdza Asystenta. 13. Zakończenie modlitwą.

3. W sprawie rekolekcyj zamkniętych.

Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej jak najusilniej zachęca wszystkich członków Akcji Katolickiej, zajmujących zwłaszcza kierownicze stanowiska, do licznego brania udziału w przygotowanych 28

seriach rekolekcyj zamkniętych. Wzywa do ich odprawiania wszystkich wiernych, a przede wszystkim członków Akcji Katolickiej Pius XI., nadmieniając, że one w dzisiejszych czasach są bardzo potrzebne i mogą odrodzić duszę nowoczesnego człowieka i wlać w nią wiele pokoju i szczęścia. Dlatego też rzucamy hasło: **Z każdego Oddziału Stow. A. K. przynajmniej dwu członków bierze udział w rekolekcjach zamkniętych, przygotowanych przez Instytut A. K. w bieżącym okresie zimowym.**

4. Ostatni egzamin z I. Roku Studiów na Instytucie Wyższej Kultury Religijnej.

Egzaminy z I. Roku Studiów na Instytucie Wyższej Kultury Religijnej odbyły się 15. VI., 30. X., 15. XI. i 1. XII. 1938 r. Wszyscy, którzy się zgłosili do egzaminów — złożyli je z pomyślnym wynikiem.

Na prośbę niektórych słuchaczy I. W. K. R., którzy z braku czasu nie mogli się przygotować do złożenia egzaminów w przeznaczonym terminie, Rektorat wyznaczył jako ostatni termin składania egzaminów z I. Roku Studiów **czwartek — dnia 26 stycznia 1939.** Egzamin odbędzie się w Tarnowie w sali Akcji Katolickiej od godz. 17—19. Mogą na ten egzamin zgłosić się również słuchacze nadzwyczajni z prowincji, o ile go nie złożyli przed komisją w swym dekanacie.

5. Wyrównać długi! Odnowić prenumeratę!

Dobry gospodarz z końcem roku zamyka rachunki, wyrównując zaległości. Apelujemy do wszystkich Oddziałów Stowarzyszeń Akcji Katolickiej o łaskawe uiszczenie wszystkich zaległości do central Stowarzyszeń w Tarnowie i o wpłacenie należnej prenumeraty za pisma organizacyjne na rok 1939. Sumienność w prowadzeniu rachunków — to objaw, który znamionuje dzielne, karne i sumienne Oddziały oraz pracowników Akcji Katolickiej. Oby wszyscy pracujący w Akcji Katolickiej, odznaczali się w tej dziedzinie wielką starannością i poprawnością.

C A R I T A S

Program pracy w Oddziałach „Caritas" na r. 1939.

Związek „Caritas“ pragnie kierować pracą swoich Oddziałów, aby postępująca naprzód praca charytatywna na terenie naszej diecezji była pracą na wskróś przeniknięta Chrystusowym miłosierdziem, a dzięki temu przyczyniła się walnie do pogłębienia życia religijnego na terenie każdej parafii.

Dlatego w każdym numerze „Posłańca“ na rok 1939 znajdować się będą następujące działy: **I. Dział ideowy. — II. Dział wskazań metodycznych. — III. Dział poleceń organizacyjnych.**

W I. Dziale ideowym — podawać będziemy w roku 1939 naukę Kościoła o miłosierdziu, oraz cnoty zdobiące św. Wincentego à Paulo, twórcy zor-

ganizowanego miłosierdzia, który stać się winien wzorem każdego pracownika na polu miłosierdzia. — Materiały te należy wyzyskać na wszelkie zebrania, związane z akcją charytatywną w parafii.

W II. Dziale wskazań metodycznych — udzielać będziemy pouczeń dla Oddziałów „Caritas", dla Siostry Parafialnej i jej Pomocnic, oraz dla opiekunek ubogich, względnie członkiń Stowarzyszeń św. Wincentego à Paulo. Materiał ten należy omawiać na odpowiednich zebraniach i do udzielonych wskazań dostosować działalność charytatywną w parafii.

W III. Dziale poleceń organizacyjnych — wydawać będziemy zarządzenia, związane z pracami organizacyjnymi Związku „Caritas" i jego Oddziałów, które mają na celu wytworzenie silnych podstaw dla strony organizacyjnej w akcji miłosierdzia, jak również karności i sprawności, która musi cechować każdą katolicką pracę.

Ponadto w programie pracy dla Oddziału „Caritas" należy uzupełnić:

1. **Formalne i faktyczne założenie Oddziału „Caritas":** przez podanie do nominacji kandydata na stanowisko Prezesa Oddziału „Caritas", której to nominacji dokonuje Zarząd Związku, jak również przez powołanie osoby odpowiedniej na stanowisko Siostry Parafialnej i zgłoszenie jej nazwiska i imienia do Diecezjalnego Związku „Caritas", a następnie regularne odbywanie zebrań Oddziału „Caritas", przewidzianych regulaminem, jak również uwzględnić program podany w tymże regulaminie.

2. **Wyszukanie i ustanowienie Pomocnic Siostry Parafialnej** dla każdej dzielnicy czy wioski, należących do parafii, aby zasięgiem akcji miłosierdza objąć całą parafię, oraz odbywanie zebrań Siostry Parafialnej z jej Pomocnicami.

3. **Zdobywanie opiekunek dla ubogich i tworzenie Stowarzyszeń św. Wincentego à Paulo,** aby nie było opuszczonych i zaniedbanych, aby nie stwarzać okoliczności demoralizujących ubogich, jakie powstają najczęściej właśnie wtedy, gdy udziela się świadczeń materialnych bez równoczesnej opieki moralnej nad otrzymującymi pomoc.

Rok 1939 powinien być rokiem, w czasie którego zrealizujemy na terenie diecezji Uchwałę 36 Synodu Plenarnego, która brzmi:

„Każda parafia powinna mieć organizację miłosierdzia chrześcijańskiego, urządzoną według wskazań Biskupa".

Uwaga: W Diecezjalnym Sekretariacie Związku „Caritas można otrzymać: **statut Związku „Caritas", regulamin Oddziału „Caritas", instrukcję dla Siostry Parafialnej i instrukcję dla Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo.**

I. Dział ideowy.

(Materiał na zebrania charytatywne.)

1. Zagadnienie miłości bliźniego przed chrystianizmem.

Pan Bóg, Stwórca człowieka a zarazem i społeczności ludzkiej, wypisał na sercach ludzkich prawo i nakaz miłości wzajemnej. — Wszelako, jak historia ludów świadczy, człowiek nie zawsze i nie w całej pełni stosował się do tego wzniosłego nakazu. Im dalej pochód ludzkości odbiegł od pierwotnego objawienia — tym coraz wię-

cej gasła praktyka wzajemnej miłości i coraz bardziej zacierało się przekonanie o obowiązku pełnienia uczynków miłości i miłosierdzia. Czasy bezpośrednio przed narodzeniem Syna Bożego, znamionuje brak miłości bliźniego: Świat ówczesny — to świat bez miłości.

Wszechwładnie panoszyło się w tym pogańskim świecie okrucieństwo, poniewieranie godnością człowieka, wyzysk i bezprawie. Siła i przemoc dzierżyła władzę; co słabe, ubogie i chore było bez wartości, owszem stanowiło ciężar dla państwa.

Rzymskie Cesarstwo i Grecja — dwa narody stojące na wysokim szczeblu kultury umysłowej, nie posiadały kultury serca.

I tak w starożytnym Rzymie widzimy takie dzieła jak wspieranie zgłodniałych i pogrążonych w nędzy. Dary te nie płynęły jednak z miłości, ale były rezultatem hojności, tej słynnej hojności rzymskiej, która zaspakajała najczęściej uczucia pychy, żądzę chwały, a jakże często tej hojności przyświecały cele polityczne.

A w Grecji — początkowo kwitła tam gościnność i życzliwość dla obcych i żebraków. Ale z czasem to się zmieniło. — Greków charakteryzowała zasadniczo obojętność względem ubogich, granicząca z pogardą, ponadto zimne wyrachowanie i czynienie wszystkiego tylko z punktu widzenia państwa, a nie dla dobra obywateli nieszczęśliwych.

Ale był naród, który wyróżniał się zaszczytnie wśród innych narodów przed przyjściem Chrystusa Pana wzniosłą nauką miłości bliźniego. Był nim „naród wybrany", naród żydowski. Księgi Mojżesza zawierają wiele wzniosłych nauk i przepisów o praktyce miłosierdzia. I mieli Izraelici tak skuteczną opieką i taką pomocą ubogich otoczyć, by nie było między nimi potrzebujących i żebraków. Taka była nauka prawa mojżeszowego, natchniona przez Ducha św. — Historia Tobiasza, który z wielkim poświęceniem osobistym karmił z własnej majętności głodnych, przyodziewał nagich, grzebał umarłych — stwierdza, że byli tacy żydzi w Starym Zakonie. — Jednak z biegiem czasu zaniedbywano praktykę miłosierdzia. Dowodem na nieprzestrzeganie przez Żydów tych nakazów to słowa pełne wyrzutów wypowiadane przez proroków, którzy karcili Żydów za pogardę dla ubogich i za nie udzielanie im pomocy w niedoli. O tym, że nie było miłosierdzia nawet między „pobożnymi" Faryzeuszami świadczą słowa Pana Jezusa: „Biada wam Doktorowie i Faryzeuszowie obłudnicy: iż dajecie dziesięcinę z mięty i z anyżu i z kminu, a opuściliście, co ważniejszego jest w zakonie: sąd i miłosierdzie i wiarę".

Dlatego dopiero z narodzeniem Chrystusa Pana przyszła na świat i nauka i praktyka przykazania miłości, niosąca pomoc bliźniemu z pobudki miłości Bożej.

2. Św. Wincenty — jego ufność w Boga.

Św. Wincenty posiadał ufność w Pana Boga w tak wysokim stopniu, iż na wzór ojca wszystkich wierzących — Abrahama — zachował nadzieję przeciw wszelkim nadziejom.

W tej nadziei także przedsiębrał rzeczy, na jakieby monarchowie się nie poważyli i utrzymał zakłady, o których już zwątpiono.

Opatrzność była jego ucieczką i rzeczywiście nigdy go nie zawiodła. — Gdy jakaś sprawa miała Pana Boga na celu, wszystkich

używał sposobów, aby się powiodła, ale nie na wzór tych, co wiele a niespokojnie się krzątają i zaganiają innych do tego; działanie jego bowiem było spokojne i umiarkowane, gdyż z czystego źródła wypływało. — P. Bogu zostawiał co najgłówniejsze, od Niego oczekiwał skutku starań. — Jeśli zaś kto, ludzką roztropnością wiedziony, przedstawiał mu niepodobieństwo dopięcia celu, uspokoił go, mówiąc: „Pan sam dokona Swoje dzieło. Skoro On tę myśl nam podał (bądźmy pewni), to ją przeprowadzi w sposób, jaki Mu się podobać będzie; On będzie i przewodnikiem i pomocnikiem naszym w pracy, do której nas wezwał”.

Gdy św. Wincenty przekonał się, że sprawa, którą przedsięwziął, jest miła Panu Bogu, nie przestraszał się ani pracą, ani wydatkami, ani trudnościami; owszem nie odstręczały go przeszkody, ale raczej zagrzewały. Dwadzieścia razy mu przedstawiano, iż koszta utrzymania domu św. Łazarza i mnóstwa osób udających się tam na rekolekcje, zrujnują go zupełnie; on dwadzieścia razy odpowiedział: „Skarby Opatrzności są niewyczerpane, a nie ufać Panu Bogu, jest to krzywdzić Go, a prędzejby Kongregacja upaść mogła od zbytku, niż od niedostatku“.

Jednego dnia, we wigilię uroczystości, prokurator oznajmił św. Wincentemu, że nie ma w kasie i grosza na konieczne wydatki. Na co otrzymał odpowiedź: „Bogu chwała! to właśnie pora okazania, czy mamy ufność w Bogu”. To samo mówił pewnemu adwokatowi, odbywającemu rekolekcje i dziwującemu się na widok tylu ludzi w domu św. Łazarza żywionych. Ale przecież Pan Bóg zawsze czynił cuda, aby św. Wincentemu przychodzić z pomocą. Widziano go nieraz z całym domem na chlebie owsianym przestających; przyjmował to jako próbę, którą Opatrzność za potrzebną osądziła.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Zastanówmy się teraz nad swoją ufnością w Pana Boga, która i nas — pracowników na niwie miłosierdzia chrześcijańskiego — winna cechować. Czy nie grzeszymy brakiem ufności? Czy sami nieufni — nieufnością nie zarażamy innych, a może naszych ubogich? A może brak ufności zamyka też nasze serca dla ubogich i nie staramy się zdobyć dla nich tego, czego im naprawdę potrzeba?

Ze wszystkich sił starajmy się naśladować św. Wincentego, a Pan Bóg pomagać nam będzie i nawet cuda czynić będzie, jeśli tylko szczerze Mu zaufamy!

II. Dział wskazań metodycznych.

1. Jakie są potrzeby ubogich w naszej parafii.

(Materiał do dyskusji na zebranie Oddziału „Caritas”).

Zadaniem każdego Oddziału „Caritas“ jest objęcie zasięgiem działalności wszelkich potrzeb ubogich. Zależnie od tych potrzeb — winny Oddziały „Caritas” rozwinąć akcję zdobywania środków na ich zaspokojenie. Nie powinno się nigdy ograniczać działalności miłosierdzia do zasobu posiadanych środków, ale środki dostosowywać, rozszerzać

i powiększać, stosownie do potrzeb, jakie wśród ubogich na terenie parafii istnieją.

Aby jednak taką działalność można było rozwinąć — każdy Oddział „Caritas“ powinien postarać się o zrobienie dokładnego spisu ubogich i ich potrzeb.

Spis ten winny sporządzić Siostra Parafialna i jej Pomocnice — dokładnie, szczegółowo i roztropnie. Ponieważ w wielu parafiach działalność Siostry Parafialnej i Pomocnic trwa już dłuższy okres czasu — sporządzenie w parafii takiego spisu nie będzie rzeczą trudną. Tam gdzie ta praca się rozpoczyna — przygotowanie tego zestawienia potrzeb ubogich, będzie dla Oddziału „Caritas“ prawdziwą korzyścią.

Po dokonaniu takiego spisu, dobrze byłoby potrzeby ubogich ogłosić z ambony, oczywiście bez podawania nazwisk, jeśli możliwe wioskami czy dzielnicami z prośbą, by ludzie miłosierni zaofiarowali się z pomocą, a od Siostry Parafialnej lub Pomocnicy zasięgnęli bliższych danych. To samo należałoby ogłosić na zebraniach ogólnych Oddziałów K. S. Mężów i K. S. Kobiet — to napewno Członkowie A. K. najchętniej okażą swe miłosierdzie.

Po dokonaniu takich ogłoszeń Prezes Oddziału „Caritas“, Siostra Parafialna, Pomocnica i opiekunki ubogich po porozumieniu wzajemnym — każdy na swoją rękę powinien udać się do tych zamożniejszych katolików, do których zobowiązał się pójść z listą ubogich i prosić, by zaofiarowali pomoc dla potrzebujących. Dotąd ich skłaniać i namawiać, póki się nie zgodzą. Następnie prosić ich, aby sami do danej rodziny ubogiej w oznaczony przez siebie dzień, zanosili datek — jałmużnę, tłomacząc im, że wtedy uniknie się z parafii włóczęgostwa i nachodzenia domów przez ubogich, co jest szkodliwe ze względu na dobro moralne ubogich, a tak uciążliwe dla mieszkańców.

Po zdobyciu choćby paru osób, dobrze byłoby dla zachęty innych ogłosić z ambony nazwiska tych, którzy podjęli się osobiście dawać pomoc ubogim — nie wymieniając ani wysokości jałmużny, ani też nazwiska osób wspomaganych. Po pewnym czasie te osoby, świadczące jałmużną trzeba namówić, by zgodziłyby się zostać Członkami wspierającymi i na znak tego umieścić nad drzwiami tabliczkę, a może uda się kogoś namówić na stałą opiekunkę ubogich i na ewentualną przynależność do Stowarzyszenia św. Wincentego à Paulo.

Dzisiejszych katolików trzeba nakłaniać do jałmużny, pojętej w duchu miłosierdzia Chrystusowego, a napewno środki potrzebne na zaopatrzenie ubogich i na roztoczenie nad nimi opieki, odpowiedzą potrzebom ubogich w parafii.

O jednym tylko trzeba przy tego rodzaju akcji pamiętać, że, namawiając wiernych do jałmużny na rzecz ubogich, a więc do uczynków miłosiernych tak pod względem duszy, jako i względem ciała — świadczymy wobec nich prawdziwe miłosierdzie i okazujemy im rzeczywiste dobrodziejstwo. Dlatego nie wahajmy się i odważnie idźmy prosić wiernych o pomoc dla ubogich, aby rzeczywiście z parafii naszej uczynić jedną kochającą się rodzinę!

2. Kim ma być dla nas ubogi.

(Materiał do dyskusji na zebranie S. Parafialnej i Pomocnicy).

Siostra Parafialna i Pomocnice zostały przez duszpasterza powołane do najpiękniejszej działalności w kościele — do pracy dla ubogich

i wśród ubogich. Dlatego ważną jest rzeczą, aby te pracowniczki charytatywne odnosiły się do ubogich naprawdę w duchu wiary i w duchu miłosierdzia chrześcijańskiego.

A więc trzeba sobie jasno uświadomić naukę Chrystusa Pana, który wyraźnie powiedział, że kto służy ubogim — Jemu — Chrystusowi Panu służy. Dlatego pracowniczki na polu miłosierdzia, winny sobie to bardzo często przed każdym pójściem do ubogich — w chwili bytności wśród ubogich, jasno uświadamiać i o tym rozmyślać. Jakże ta służba stanie się wtedy lekka! Wtedy wszystkie przykrości, jakich doznawać będą, nauczą się te pracownice Boże uważać za doświadczenia, jakimi stara się ich miłość dla Siebie Pan Jezus wypróbować. Im chętniej, im pogodniej i im radośniej przyjmujemy przykrości od ubogich, tym prawdziwiej, tym lepiej i tym goręcej kochamy Chrystusa!

Praca wśród ubogich, to praca nad uświęceniem przede wszystkim własnej duszy, to jeden z najskuteczniejszych środków do ćwiczenia się w świętości, bo świętość — to miłość Boga, przejawiająca się w czynnej miłości ku bliźnim, a nakoniec jest ta praca najpewniejszą drogą do zbawienia.

Dlatego ubogi dla pracowniczki na polu miłosierdzia — to szczęście, to błogosławieństwo, to radość.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Zastanówmy się teraz nad sobą, kim jest dla nas ubogi — zmieńmy swój pogląd na ubogiego, który może zdawał się być dla nas ciężarem. Zmieńmy swój pogląd na pracę wśród ubogich, która może zdawała się nam być utrapieniem i zmieńmy swój pogląd na siebie samych, bo może zdawało się nam, że wielką jest nasza miłość dla Pana Jezusa... a tymczasem może dotychczasowy nasz pogląd na ubogiego, nasz stosunek do niego i do pracy wśród ubogich, powie nam coś wręcz przeciwnego.

Zastanówmy się i gdy znajdziemy się przed świętym tabernakulum, przyrzeknijmy Chrystusowi Panu poprawę, przyrzeknijmy Mu miłość w bliźnich naszych i z całym zapałem wypełniajmy tę piękną misję pracy wśród ubogich i dla ubogich!

3. Przygotowanie duchowe do odwiedzin ubogiego.

(Wskazówki dla Opiekunek ubogich — lub dla Członkiń Stow. św. Winc. à Paulo).

Św. Wincenty à Paulo w Swych przepisach dla Pań Miłosierdzia żąda, aby one idąc do ubogich, nawiedziły Najświętszy Sakrament. Chodziło św. Wincentemu o to, aby każda z opiekunek szła do ubogiego wewnętrznie przygotowana. Bo czemże jest ta wzniosła chwila nawiedzenia Najśw. Sakramentu. Oto jest ona skierowaniem całej naszej istoty ku Bogu. Ciało nasze ze wszystkimi jego słabościami i nędzami stawiamy przed Bogiem, myśli nasze i uczucia kierujemy ku Bogu, a wolę naszą poddajemy woli Bożej! A dalej — chwila nawiedzenia Pana Jezusa, przebywającego w świętym tabernakulum, to chwila rozmowy z Nim, to ta wzniosła i piękna chwila modlitwy, a także chwila, gdy jasno uświadamiamy sobie z jednej strony miłość Chrystusową dla nas ludzi, a z drugiej strony tę wielką pokorę, która kazała Mu przyjąć na siebie postać tak lichą i nędzną, obrać sobie tak liche i nędzne mieszkanie, zdać się na zupełną samotność i odosobnienie,

a nieraz zupełne zapomnienie, byle nas uczyć, do czego zdolna jest i powinna być zdolna miłość dusz ludzkich.

Nic przeto dziwnego, że ci, co iść mają do ubogich, do nieszczęśliwych, do cierpiących i pokrzywdzonych, iść muszą z wielką wiarą, że idą na służbę Bożą. Całkowicie oddają się na tę służbę: idą osobiście do ubogich, choć może zmęczeni sami i chorzy, idą osobiście choć może nędza, do której się zbliżają, napawa ich ludzkim wstrętem, może lękają się zarażenia, może widok biedoty rozstraja ich nerwy i spokój im odbiera... ale idą, bo nawiedzenie oddało ich na służbę Bożą... Idą modlitwą umocnieni, by tę moc na innych przelać; sami byli słabi, sami potrzebowali pociechy, im samym trzeba było zachęty, bo są tylko ułomnymi ludźmi — ale doznali tego wszystkiego w rozmowie z Chrystusem Panem, więc idą tę pociechę, tę zachętę innym zanieść... Idą do ubogich po nawiedzeniu z tym głębokim przeświadczeniem, że w imieniu Pana Jezusa idą kochać bliźnich, zanieść im Jego miłość i żarem tej miłości ich ogrzać... Ale idą w pokorze wielkiej, pełni uszanowania dla nędzy ludzkiej, dla ubóstwa i niedoli, bo Chrystus Pan ukryty pod skromną i po ludzku nędzną postacią białej, maleńkiej Hostii tego właśnie ich nauczył...

Jeśli ktoś — zwłaszcza na wsi nie może osobiście nawiedzić Pana Jezusa przed pójściem do ubogich — niech uczyni nawiedzenie duchowe, niech w ciszy i skupieniu myślą i sercem przeniesie się przed święte tabernakulum i prosi Pana Jezusa o łaski potrzebne do wykonania w duchu miłości Chrystusowej uczynków miłosierdzia.

— — — — — — — — — — — — — — — — —

Gdyśmy rozważyli, jaką to ważną chwilą w pracy dla ubogich jest nawiedzenie Pana Jezusa, nie zaniedbujmy tej świętej praktyki, ale ją pilnie stosujmy, a wtedy nie trudno nam będzie zdobywać serca i dusze ubogich dla Boga, bo pójdziemy do nich w imię miłości Chrystusowej, a tej się nikt długo opierać nie potrafi.

III. Dział poleceń organizacyjnych.

1. Jeszcze o sprawozdaniach z Tygodnia Miłosierdzia.

Kilkakrotnie Zarząd Związku „Caritas” przypominał o obowiązku nadesłania sprawozdania z III Tygodnia Miłosierdzia. Zaledwie 117 parafii sprawozdania te nadesłało. Ponieważ bardzo często listy giną, o czym już kilkanaście razy mieliśmy okazję się przekonać, dlatego wymieniamy te parafie, których sprawozdania dotąd nie wpłynęły, z prośbą, by je odwrotnie nadesłano, a jeśli wysłano i parafie wymieniono — prosimy raz jeszcze najważniejsze dane nadesłać.

Sprawozdań z III Tygodnia Miłosierdzia Związek „Caritas” nie otrzymał dotąd z parafii:

Apolinary, Binarowa, Bobowa, Brzozowa, Bolesław, Brzeźnica, Bystra, Borzęcin, Borzęcin Dolny, Barćice, Bystrzyca, Bielcza, Chełm, Cikowice, Chronów, Czarny Potok, Chomranice, Domosławice, Dębica, Dobrków, Filipowice, Gawłuszowice, Górki, Gnojnik, Gręboszów, Gumniska, Gosprzydowa, Grywałd, Gorzejowa, Góra Ropczycka, Gromnik, Góra św. Jana, Grobla, Jurków k/Tarn., Jaślany,

Jasienna, Jadowniki, Janowice, Jakóbkowice, Jamy, Jodłówka Tuchowska, Kryg, Korzenna, Krzyżanowice, Kobylanka, Kąclowa, Kruźlowa, Kupno, Kamionka Mała, Krościenko, Krynica, Lisia Góra, Libusza, Lipinki, Lipnica Wielka, Luszowice. Lubzina, Laskowa, Lipnica Murowana, Lichwin, Łukowa, Łapczyca, Łężkowice, Łużna, Łącko, Łukowica, Łomnica, Łączki Kuchar., Mędrzechów, Mogilno, Młynczyska, Mielec, Mystków, Mikluszowice, Mała, Maszkienice, Niwiska, Nowy Wiśnicz, Nawojowa, Nowy Sącz, Nagoszyn, Olszyny k/Ołp., -Odporyszów, Oleśno, Otfinów, Ochotnica Dolna, Ochotnica Górna, Ocieka, Ostrów, Pogorska Wola, Poręba Radlna, Padew, Pogwizdów, Poręba Spytko, Paleśnica, Podole, Przydonica, Polna, Ptaszkowa, Przedbórz, Przeczyca, Pleśna, Rozembark, Rożnów, Radgoszcz, Ropa, Rajbrot, Rzędzianowice, Rzochów, Ruda, Rzepiennik Biskupi, Skrzyszów, Szczepanowice, Szerzyny, Smęgorzów, Staszkówka, Szalowa, Słopnice, Stary Wiśnicz, Sromowce Niżne, Szczawnica, Siedlce, Sędziszów, Siemiechów, Szczyrzyc, Strzelce Wielkie, Szczurowa, Tarnów-Katedra, Tarnów-Księża Misjonarze, Tuszów Narodowy, Turza, Tymowa, Tęgoborze, Trzetrzewina, Tuchów, Tylicz, Uszew, Uście Solne, Wójtowa, Wilczyska, Wojakowa, Wadowice Górne. Wielogłowy, Witkowice, Wilkowisko, Zbylitowska Góra, Zborowice, Zakliczyn, Złota, Zalipie, Zawada k/Dbc., Zagórzany, Zgórsko, Zbyszyce, Zabawa, Zdrochec, Zassów, Żurowa, Źwiernik, Żabno, Żegiestów i Żeleźnikowa.

2. Gwiazdka dla ubogich.

Napewno tam, gdzie pracuje Oddział „Caritas“ pomyślano o gwiazdce dla ubogich.

Przypominamy więc o obowiązku zapisania w księdze wsparć Siostry Parafialnej i Pomocnic darów, które doręczone zostały ubogim na Święta Bożego Narodzenia.

Jeśli były osoby, które bezpośrednio dary dla ubogich od siebie zaniosły, należałoby je poprosić, by na karteczce bez podawania swego nazwiska napisały, co ofiarowały ubogim na gwiazdkę. — W ten sposób zebrać można dokładniejsze dane, aby, gdy przyjdzie opracować sprawozdanie ogólne, nie pominąć tego, co może dać świadectwo o miłosierdziu panującym wśród wiernych.

3. Zebrania Siostry Parafialnej z Pomocnicami.

Ze sprawozdań nadesłanych wynika, że wiele Sióstr Parafialnych nie urządza zebrań z Pomocnicami. Ta pod tym względem opieszałość, a może niezrozumienie, nie przyczyni się napewno do rozwoju akcji miłosierdzia, ale przeciwnie: brak duchowego urobienia wśród tych pracownic charytatywnych, które tego ducha miłosierdzia mają budzić — doprowadzi do zeświecczenia akcji miłosierdzia i może tę pracę pchnąć na zupełnie niepożądane tory, brak porozumienia wywołać może kwasy, nieporozumienia, działanie każdej z osób na własną rękę, obudzenie się niezdrowych osobistych ambicji, o które przecież tak łatwo, a także może utrącić dobrze i chwalebnie rozpoczęte dzieło — brak zachęty i wzajemnego pokrzepienia się na duchu, może osłabić pracowniczki i zniechęcić do pracy.

Nie wolno Siostrom Parafialnym zaniedbać tej tak ważnej pracy dla dobra sprawy „Caritas“.

Program zebrania podany jest dokładnie w Instrukcji dla Siostry Parafialnej, a materiały pomocnicze, które podaje „Posłaniec” na każdy miesiąc, ułatwiają zrealizowanie programu tego zebrania.

Jeśli która ze Sióstr Parafialnych Instrukcyj nie posiada lub ją zagubiła — prosimy napisać, a natychmiast zostanie wysłana.

4. Puszki „Caritas“ propagandą.

Puszki z napisem „Caritas“ nie powinny leżeć gdzieś porzucone, ale powinny być wykorzystane jako propaganda miłosierdzia.

W tym celu byłoby dobrze, aby:

1. po każdej Mszy św. uproszone osoby na zmianę stanęły u drzwi kościoła, trzymając puszkę. Może ona przypomni niejednemu obowiązek miłosierdzia, może skłoni kogoś, by choć parę groszy wrzucił dla biednych, a może nauczy go w każdą niedzielę bezimiennie nieść swoją jałmużnę na cele akcji charytatywnej. Ale niech nikogo od tego stałego sposobu propagandy nie odstrasza albo zupełnie pusta puszka, albo też niewielka ofiara tam złożona. Wytrwale trzeba stać z puszką — ona będzie mówić lepiej, jak wszelkie nawoływania, ale niech mówi zawsze.

2. na każdym zebraniu Oddziałów Stowarzyszeń A. K. — i u starszych i u młodzieży — stała na stole puszka z napisem „Caritas”. Nie nawoływać do złożenia ofiary, nie zmuszać — ale postawić puszkę i nieraz prosić, aby Prezes czy Prezeska Oddziału pozwolili kilka słów o potrzebach ubogich i o ich losie opowiedzieć. Napewno niejeden z Członków A. K. płacąc składkę, wrzuci parę groszy do puszki, a może ta puszka skłoni go z czasem do pracy czynnej w „Caritas” lub zachęci do zapisania się na członka wspierającego.

3. na różnych obchodach, jak „Opłatek“, „Święcone”, „Wzajemne odwiedziny Oddziałów” — może akademia, w czasie której nie ma płatnych wstępów, znalazła się puszka z napisem „Caritas”, aby przypominała obecnym o biednych i nieszczęśliwych. — Słyszy się takie zdania: „W czasie zabawy czy przyjemności nie powinno się ludziom przypominać o biednych, bo im się psuje nastrój i uciechę”. A tymczasem prawdziwą uciechę i najlepszy nastrój będzie miał każdy, gdy złoży ofiarę na ubogich. Radość dzielona z innymi — jest radością prawdziwą.

Niechaj Oddział „Caritas” rozważy tę sprawę na najbliższym swoim posiedzeniu i zechce użyć puszki „Caritas” jako propagandę.

Katolickie Stowarzyszenie Mężów.

I. Wskazania programowe.

1. W jaki sposób Oddziały K. S. M. dostosują swą pracę do nowego hasła Akcji Katolickiej?

Co roku Stowarzyszenie układa plan pracy dla Oddziałów, dla Okręgów i dla Centrali. W planie tym niektóre rzeczy się powtarzają,

bo już się utrwaliły i ciągle są konieczne. Podobnie jak w życiu każdego człowieka są pewne rzeczy stałe, powtarzające się, np. to, że człowiek wieczorem kładzie się do snu, że w ciągu dnia kilka razy się posila i podobne. Tak samo dzieje się w życiu organizacji. I ona w swoim programie życia i działania ma pewne stałe i powtarzające się punkty, a inne takie, które się od czasu do czasu zmieniają.

Stałe prace.

Kierownictwo Oddziału, zastanawiając się na progu nowego roku nad planem pracy w roku 1939, wie z góry, że musi:

1) raz na kwartał zorganizować wspólne przystąpienie do Stołu Pańskiego całego Oddziału;

2) starać się, by jak najwięcej członków mogło wziąć udział w rekolekcjach zamkniętych;

3) co miesiąc odbyć posiedzenie Kierownictwa;

4) co miesiąc przeprowadzić zebranie ogólne;

5) czuwać nad tym, by zastępy dobrze pracowały;

6) zorganizować uroczysty obchód święta patronalnego;

7) wysłać prezesa na wiosenne posiedzenie Kierownictwa Okręgu;

8) jesienią wziąć udział w Zjeździe Okręgowym, połączonym z kursem.

To byłyby najważniejsze prace, stale się powtarzające w naszych rocznych planach.

Nowość.

Coś jednak w naszym planie na rok 1939 musi być nowym. Będzie to przede wszystkim:

Treść zebrania ogólnego.

W zebraniu ogólnym znajdą swoje odzwierciedlenie uchwały pierwszego polskiego Synodu Plenarnego, które są przedmiotem hasła Akcji Katolickiej na rok 1939. Hasło, jak wiemy, brzmi: „Poznanie i wykonanie uchwał pierwszego polskiego Synodu Plenarnego — szczytnym posłannictwem polskiego katolicyzmu".

Uchwał Synodu razem jest 151. Dla ułatwienia już w czasie kursów podzieliliśmy sobie wszystkie uchwały na trzy wielkie grupy.

Do pierwszej grupy zaliczyliśmy uchwały poświęcone pewnym wielkim dziełom katolickim w Polsce, oraz niedomaganiom polskiego katolicyzmu.

Do drugiej grupy zaliczyliśmy uchwały, które mówią o wyrobieniu wewnętrznym katolików i pouczają, jakim ma być katolik nowoczesny, katolik na dzisiejsze czasy.

Do trzeciej grupy zaliczyliśmy uchwały poświęcone apostolstwu.

Otóż każda z tych grup znajdzie swoje odbicie w odpowiednim punkcie naszego zebrania ogólnego. Program zebrania ogólnego poza zwykłymi punktami, jak np. modlitwa, zagajenie, stwierdzenie obecności i t. p. — będzie zawierał trzy punkty zasadnicze:

1. **Pogadankę miesięczną** — ona uwzględni przede wszystkim tę grupę uchwał Synodu, które poświęcone są pewnym wielkim dziełom

katolickim w Polsce, oraz pewnym niedomaganiom katolicyzmu polskiego. Pogadankę na każdy miesiąc, już opracowaną, otrzyma Kierownictwo z Centrali. Jeden z członków Oddziału, przygotowawszy się dobrze, odczyta ją lub wygłosi z pamięci.

2. **Kwadrans religijny** — będzie uwzględniał tę grupę uchwał Synodu, w których mowa o wyrobieniu wewnętrznym i nakreśli nam obraz tego katolika, upragnionego przez Synod, katolika na dzisiejsze czasy. Kwadrans religijny będzie umieszczony w każdym numerze „Posłańca", podobnie jak to było dotychczas.

3. **Zadanie apostolskie** — tu się uwzględni tę grupę uchwał Synodu, które poświęcone są apostolstwu. Na każdym zebraniu ogólnym ogłosi Kierownictwo członkom Oddziału zadanie apostolskie, wyjaśni je na podstawie „Posłańca" i wręczy każdemu członkowi kolorową karteczkę, gdzie będzie wydrukowane zadanie apostolskie na dany miesiąc.

Zadania apostolskie są następujące:

I. „Odmówić co najmniej raz w tygodniu wspólny pacierz z rodziną".
II. „Zwalczać przekleństwa i zwyczaj ciągłego narzekania".
III. „Zwalczanie złej prasy i popieranie dobrej".
IV. „Zatroskać się o Dom Katolicki".
V. „Zdobywać członków dla Akcji Katolickiej".
VI. „Dbać o wygląd przydrożnych figur i krzyży".
VII. „Niedzielę święcić i starać się, by ją święcili inni".
VIII. „W modlitwach pamiętać o swojej parafii".
IX. „Jako mąż-apostoł wybrać się na zebranie innej organizacji".
X. „Pójść do biednych i czynić miłosierdzie".
XI. „Pochwalać głośno co dobre, a ganić to, co jest złe".
XII. „Uczynić coś dla rekolekcyj".

Pierwsze zadanie apostolskie będzie obowiązywało od zebrania styczniowego do zebrania lutowego, drugie zadanie apostolskie od zebrania lutowego do zebrania marcowego i t. d.

— — — — — — — — — — — —

Tak krótko i zwięźle przedstawia się plan pracy Oddziałów na rok 1939. Uchwały Synodu jak w lustrze odbić się mają przede wszystkim na zebraniach ogólnych. A za pośrednictwem zebrań ogólnych mają sięgać w życie. Albowiem członkowie Oddziału w tych trzech ważniejszych punktach zebrania

poznają wiele rzeczy —
otrzymają zachętę do pracy nad swoim charakterem —
odbiorą wskazówki, jak wśród zajęć codziennych spełnić swoje apostolstwo.

A niezależnie od zebrań ogólnych, które w powyżej przedstawiony sposób zostaną związane z nowym hasłem Akcji Katolickiej, uczynimy temu hasłu zadość również przez te prace nasze, które co roku się powtarzają. Przecież wspólna kwartalna Komunia święta organizacyjna służy temu samemu celowi, co i kwadrans religijny, mianowicie wy-

robieniu charakteru katolickiego. Więc i ona i szereg jeszcze innych stałych i niezmiennych prac Oddziału będzie niejako odbiciem nowego hasła Akcji Katolickiej.

2. Porządek obrad na zebraniach ogólnych Oddziałów KSM. w 1939 r.

Patrz na stronie 13 „Posłańca".

3. Porządek obrad na posiedzeniach Kierownictwa Oddziału KSM. w r. 1939.

Patrz na stronie 12 „Posłańca".

4. Zadanie apostolskie.

Od zebrania styczniowego do zebrania lutowego będzie członków Kat. Stow. Mężów obowiązywało następujące zadanie apostolskie: „ODMÓWIĆ CO NAJMNIEJ RAZ W TYGODNIU WSPÓLNY PACIERZ Z RODZINĄ".

Niektórzy praktykują już ten zwyczaj u siebie w domu. Oni — niech raz w tygodniu ten wspólny pacierz rodzinny odmówią z tą myślą, że spełniają swoje zadanie apostolskie.

Inni, którzy dotychczas tego nie praktykowali — niech również raz w tygodniu wspólnie z rodziną odmówią modlitwę.

To nasze zadanie apostolskie jest łatwo zrozumiałe i nie nastręcza żadnych wątpliwości. Również nie tak trudno je spełnić.

A jest to rzecz dobra i pożyteczna.

Już Pan Jezus powiedział, że wspólna modlitwa więcej znaczy w oczach Bożych niż modlitwa jednego pojedyńczego człowieka. „Gdzie dwóch albo trzech jest zgromadzonych w imię moje, tam jestem ja w pośrodku nich" — tak czytamy w Piśmie św.

Wspólny pacierz łączy też członków rodziny, przyczynia się do zgody i harmonii w rodzinie, wreszcie jest dobrym środkiem pomocniczym w wychowywaniu dzieci. Czy potrafimy ocenić, jaką to ma wartość i znaczenie, gdy syn albo córka widzi również ojca klękającego do pacierza?

Dla tych i wielu innych względów Synod Plenarny osobną uchwałę poświęcił tej sprawie. Oto w uchwale 59 czytamy: „Synod Plenarny wzywa rodziców i opiekunów, aby pacierz codzienny odmawiali wspólnie z dziećmi".

A Biskupi w swoim liście pasterskim z 1 stycznia 1938 roku wołają: „Przywróćcie w swych domach dawny zwyczaj, zgodnie z którym rodzice odmawiali pacierz codzienny wspólnie z dziećmi".

Wszyscy członkowie Oddziału otrzymają karteczkę z wydrukowanym zadaniem apostolskim. Niechaj ta karteczka każdemu będzie przypomnieniem, by zadanie swoje sumiennie i dobrze spełnił.

II. Komunikaty.

1. Walne Zebranie.

W styczniu Oddziały przeprowadzą swoje doroczne Walne Zebranie. Na Walnym Zebraniu ma być odczytane sprawozdanie Kierownictwa. Odpowiednie formularze sprawozdawcze zostały wysłane do wszystkich Oddzia-

łów. Prosimy je starannie wypełnić. Nie należy pisać w sprawozdaniu tego, czego Oddział w rzeczywistości nie zrobił.

Niezwłocznie po Walnym Zebraniu prosimy formularze sprawozdawcze (po jednym egzemplarzu), oraz **protokół** wysłać do Centrali.

2. O zmianach donieść Starostwu.

O wszelkich zmianach, które zaszły w Kierownictwie na Walnym Zebraniu, należy niezwłocznie zawiadomić Starostwo. Na kopercie nie potrzeba nalepiać znaczka pocztowego, natomiast trzeba napisać wyraźnie i czytelnie: **„W wykonaniu ustawowego obowiązku wolne od opłaty pocztowej“.**

Jeżeli skład Kierownictwa zmienił się już w ciągu roku ubiegłego, a Kierownictwo wówczas nie zawiadomiło o tym Starostwa, albo jeżeli Kierownictwo nie ma pewności, czy Starostwo zostało powiadomione o zmianie — niechaj również po Walnym Zebraniu wystosuje pismo do Starostwa z krótkim doniesieniem: „Niniejszym zawiadamiamy, że skład Kierownictwa Oddziału Katolickiego Stowarzyszenia Mężów w .... przedstawia się nanastępująco:

Prezes ..... zamieszkały w ....,
Sekretarz ..... zamieszkały w ....,
Skarbnik ..... zamieszkały w ...., i t, d,

3. Składka Stowarzyszeniowa na rok 1939.

Pewna drobna część Oddziałów wpłaciła już składkę stowarzyszeniową na rok 1939. Prosimy również inne Oddziały, aby za przykładem tych pierwszych wpłaciły swoją składkę.

Oddziały zaś, które jeszcze nie uregulowały składki za rok 1938, względnie nie zapłaciły innych długów — niech to uczynią jak najprędzej.

Składka stowarzyszeniowa wynosi rocznie 25 groszy od członka.

Fundusz Okręgowy wynosi za każde rozpoczęte 25 członków Oddziału — 50 groszy rocznie.

4. „Przebojem“.

Przypominamy, że trzeba odnowić prenumeratę pisma „Przebojem“. Również te Oddziały, które dotąd nie abonowały dla swoich członków tego pisma, niechaj sobie je zamówią. Jest ono przeznaczone dla wszystkich członków KSM.

Dotychczas dopiero połowa członków naszego Stowarzyszenia pobiera „Przebojem“. A trzeba, by ono znalazło się w ręku każdego. Niech więc Kierownictwa zachęcą gorąco! A może da się połączyć opłatę za „Przebojem“ ze składką miesięczną.

Proponujemy, aby Kierownictwa na Walnym Zebraniu przedstawiły członkom wniosek o uchwalenie takiej składki, z której można by pokryć opłatę za gazetkę. Wówczas każdy członek Oddziału, płacący składkę, będzie otrzymywał „Przebojem“.

W jednym z naszych Oddziałów składka miesięczna wynosi 10 gr. — a Kierownictwo potrafi z tej składki opłacić: składkę do Stowarzyszenia, fundusz okręgowy, „Posłaniec“, „Przebojem“ dla wszystkich członków — i jeszcze coś pozostaje w kasie.

Członków jest tam 36.

Gdzie natomiast znacznie jest mniej członków, tam trzeba inaczej kalkulować.

Prosimy nad tym się zastanowić. Chodzi o to, aby od Nowego Roku wszyscy członkowie mieli „Przebojem".

5. W sprawie „Naszej Biblioteki" Kat. Zw. Mężów w Warszawie.

Oddziałom, które mają trochę gotówki w kasie, gorąco polecamy „Naszą Bibliotekę" Kat. Zw. Mężów w Warszawie. Jest to wydawnictwo książkowe. Za jednorazową opłatą 10 zł. można przez cały rok otrzymywać co miesiąc jedną książkę. Razem w ciągu roku 12 książek. Wśród nich 4 książki treści religijnej, 4 powieści dla starszych, 4 powieści dla młodzieży.

Prenumeratę na rok 1939 trzeba wpłacać do 15 stycznia 1939 przekazem PKO. Nr. 29436 — Katolicki Związek Mężów, Warszawa, Nowogrodzka 49.

III. Rzut oka wstecz.

1. Jesienne Zjazdy Okręgowe Kierownictw.

W dalszym ciągu odbyły się Zjazdy w Binarowej, Łużnej, Stróżach, Zborowicach, Tarnowie, Mędrzechowie, Odporyszowie, Zabawie, Jaślanach, Mielcu, Porąbce Uszewskiej, Jadownikach Podgórnych, Tuchowie, Zakliczynie i Zassowie.

Obecność na tych kursach była następująca:

15) W Okręgu **Bieckim brakowało 2 Oddziałów. Obecne** były Oddziały: Biecz, Binarowa, Czermna, Libusza, Olszyny, Ołpiny, Rozembark, Szerzyny, Wójtowa i Żurowa. **Nieobecne** były: Kryg i Lipinki.

16) W Okręgu **Gorlickim brakowało 2 Oddziałów. Obecne** były Oddziały: Gorlice, Kobylanka, Łużna, Moszczenica, Szymbark, Turza, Zagórzany. **Nieobecne** były Oddziały: Bystra i Staszówka.

17) W Okręgu **Grybowskim brakowało jednego Oddziału. Obecne** były Oddziały: Biała Niżna, Biała Wyżna, Grybów, Kąclowa, Krużlowa, Mogilno, Polna, Ptaszkowa, Ropa, Siołkowa, Sośnie, Strzylawki, Szalowa, Stróże, **Nieobecny** był Oddział: Oderne.

18) **W Okręgu Bobowskim brakowało jednego Oddziału. Obecne** były Oddziały: Bobowa, Brušnik, Ciężkowice, Jastrzębia, Korzenna, Lipnica Wielka, Siedliska, Wilczyska i Zborowice. **Nieobecny** był Oddział: Jasienna.

19) W Okręgach **Tarnowskim miejskim i Tarnowskim zamiejskim** odbył się jeden wspólny Zjazd. **Brakowało dwóch Oddziałów z Okręgu Tarnowskiego miejskiego.** Z Okręgu Tarnowskiego zamiejskiego obecne były wszystkie Oddziały. **Z Okręgu Tarnowskiego miejskiego obecne** były Oddziały: Klikowa, Krzyż, Rzędzin, Tarnów I. (Katedra), Tarnów II. (Misjonarze), Tarnów III. (Huta), Tarnów IV. (Grabówka), Zawada. **Nieobecne** były Oddziały: Gumniska i Tarnowiec. — Z Okręgu **Tarnowskiego zamiejskiego** były obecne Oddziały: Jastrząbka Nowa, Jurków, Koszyce Małe, Lisia Góra, Łękawica, Łukowa, Pogorska Wola, Poręba Radlna, Skrzyszów, Szczepanowice, Szynwałd, Trzemesna, Wola Rzędzińska i Zbylitowska Góra.

20) W Okręgu **Dąbrowskim** odbyły się dwa Zjazdy. **Brakowało 6 Oddziałów. Obecne** były Oddziały: Bolesław, Brnik, Dąbrowa I., Dąbrowa II., Gorzyce, Gręboszów, Gruszów Wielki, Kupienin, Luszowice, Mędrzechów, Nieczajna, Odporyszów, Olesno, Oleśnica, Radgoszcz, Słupiec, Szarwark,

Szczucin, Wólka Mędrzechowska, Zabrnie i Zalipie. **Nieobecne** były Oddziały: Kłyż, Lipiny, Nieciecza, Otfinów, Smęgorzów i Żelichów.

21) W Okręgu **Radłowskim były obecne wszystkie Oddziały,** mianowicie: Borzęcin Dolny, Borzęcin Górny, Demblin, Jadowniki Mokre, Miechowice Małe, Miechowice Wielkie, Radłów, Siedliszowice, Sikorzyce, Wierzchosławice, Wietrzychowice, Wola Przemykowska, Wola Radłowska, Wola Rogowska, Zabawa, Zaborów, Zdrochec, Żabno.

22) W Okręgu **Baranowskim były obecne wszystkie Oddziały,** mianowicie: Baranów I., Baranów II., Borowa, Gawłuszowice, Górki, Jaślany, Krzemienica, Padew, Przykop, Tuszów Narodowy, Wola Baranowska.

23) W Okręgu **Mieleckim brakowało jednego Oddziału. Obecne** były Oddziały: Białybór, Błonie, Chorzelów, Czermin, Dobrynin, Kiełków, Korzeniów, Książnice, Łuże, Łysaków, Mielec, Podole, Rzędzianowice, Rzochów, Tuszyma, Wadowice Górne, Zgórsko. **Nieobecny** był Oddział: Rzemień.

24) W Okręgu **Wojnickim odbył się drugi Zjazd w Porąbce Uszewskiej,** na którym **obecne były** Oddziały: Doły, Grabno, Gwoździec, Jaworsko, Łoniowy, Łopoń, Łysa Góra, Mikołajowice, Niedźwiedza, Olszyny, Porąbka Uszewska. **Nieobecne** były Oddziały: Dębina Łętowska, Jastew, Maszkienice i Zakrzów.

25) W Okręgu **Brzeskim brakowało jednego Oddziału.** Obecne były Oddziały: Biesiadki, Brzesko, Bucze, Gnojnik, Grądy, Jadowniki Podgórne, Jasień, Lewniowa, Łęki, Mokrzyska, Okocim, Poręba Spytkowska, Przyborów, Rudy-Rysie. **Nieobecny** był Oddział: Uszew.

26) W Okręgu **Tuchowskim brakowało jednego Oddziału. Obecne** były Oddziały: Gromnik, Lichwin, Piotrkowice, Pleśna, Ryglice, Rzepiennik Biskupi, Siedliska, Siemiechów, Tuchów i Zalasowa. **Nieobecny** był Oddział: Jodłówka Tuchowska.

27) W Okręgu **Czchowskim brakowało jednego Oddziału. Obecne** były Oddziały: Brzozowa, Czchów, Domosławice, Faściszowa, Filipowice, Iwkowa, Janowice, Paleśnica, Podole, Rożnów, Tropie, Złota. **Brakowało** Oddziału: Przydonica.

28) W Okręgu **Radomyskim brakowało 4 Oddziałów. Obecne** były Oddziały: Dąbie, Jamy, Jastrząbka Stara, Nagoszyn, Ruda, Zassów, Żdżarzec. **Nieobecne** były Oddziały: Apolinary, Dulcza Mała, Dulcza Wielka, Radomyśl.

2. Odczyt dla inteligencji w Nowym Sączu.

W dniu 11 grudnia 1938 r. Stowarzyszenie urządziło w Nowym Sączu odczyt p. t.: „Rola inteligencji katolickiej w życiu społecznym". Przemawiał P. Dr Mossor z Gorlic. Obecnych było około 500 osób.

3. Konferencja wiejska w Warszawie.

Katolicki Związek Mężów zorganizował w dniach 17, 18 i 19 listopada 1938 r. konferencję w sprawach wiejskich. W konferencji tej wzięli udział z naszego Stowarzyszenia: Prezes, Sekretarz Generalny, oraz p. Zygmunt Wrzosek z Niecieczy.

4. Zjazd Związkowy w Warszawie.

W dniu 20 listopada 1938 r. odbył się w Warszawie Zjazd Związkowy. Obecni byli Delegaci wszystkich Katolickich Stowarzyszeń Mężów Polski. Z naszej diecezji w Zjeździe uczestniczyli: Prezes, Sekretarz Generalny, p. Zygmunt Wrzosek, p. Jan Żukrowski, oraz p. Stanisław Kmiecik.

Katolickie Stowarzyszenie Kobiet.

1. Program pracy w roku 1939.

Oddziały KSK. w roku 1939 ułożą program pracy według następujących wskazań:

1. **Praktyki religijne** — ustalić je należy zgodnie z wytycznymi, które w niniejszym numerze „Posłańca" znajdują się we wskazaniach p. t. **„Wspólny program pracy dla Oddziałów Stow. A. K."**.

2. **Posiedzenia Kierownictwa** — dostosować również do wskazań ogólnych, zawartych w artykule p. t. **„Wspólny program pracy dla Oddziałów Stow. A. K."**. Ponadto Zarząd KSK. dla większego usprawnienia pracy Kierownictw i dla okazania im troski, jaką pragnie Kierownictwa otoczyć, wydawać będzie w dalszym ciągu **listy kwartalne**, które odczytywać należy w punkcie posiedzenia „Korespondencja, która nadeszła do Oddziału".

3. **Zebrania ogólne Oddziałów** — układać według programu podanego we wskazanach p. t. **„Wspólny program pracy dla Oddziałów Stow. A. K."**. Tematy do referatów praktycznych p. t. **„Dom rodzinny Czonkini KSK. — jakim być powinien"** — nadesłane zostaną razem z referatem na zebrania ogólne z początkiem stycznia br. — **Kwartalne wskazania dla Członkiń KSK., pracujących w organizacjach społecznych poza Akcją Katolicką,** a więc w „Caritas", w Kołach Rodzicielskich i w Kołach Gospodyń Wiejskich — **będzie Zarząd KSK. nadsyłał stale. Wskazania te** należy **odczytywać** na zebraniu ogólnym **w punkcie „Komunikaty organizacyjne"**.

4. **„Kółka matek"** — odbywać będą raz na miesiąc swoje zebrania. — Celem ułatwienia pracy w „Kółkach matek", nadesłany zostanie specjalny regulamin, którym posługiwać się będą przewodniczące tych Kółek. — Materiały na zebranie „Kółek matek" zawierać będą zasadniczo następujące działy: **zasady wychowania katolickiego, życie niemowlęcia** i wskazówki: **w jaki sposób mogą matki służyć matkom z pomocą w czasie choroby.** — Powiększanie w każdym Oddziale ilości Kółek matek powinno być nakazem apostolskim dla Członkiń KSK.!

2. Po kursach dla Kierownictw.

Zgodnie z zapowiedzią odbyły się w Okręgach doroczne kursy dla Kierownictw Oddziałów KSK. **Kursów odbyło się razem 39.** Obecność na kursach była bardzo dobra. Dokładny wykaz obecności podamy w następnym Okólniku, gdyż nie wszystkie Okręgi nadesłały dokładne dane.

W każdym razie Zarząd KSK. pragnie złożyć jak najserdeczniejsze podziękowanie drogim Okręgom za tak wzorowe, staranne i pełne poświęcenia tegoroczne kursy. A więc PT. Najczcigodniejszym **Księżom Asystentom Okręgów i Oddziałów,** którzy kursy raczyli zaszczycić swą obecnością jak również odprawić Mszę św., wygłosić podniosłe nauki i udzielić błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem. PT. Szanownym **Paniom Prezeskom Okręgów,** które z takim wysiłkiem i nakładem pracy przygotowały tegoroczne kursy i przeprowadziły je z godnym naśladowania poświęceniem. PT. **Paniom Prelegentkom** i PT. **Kierownictwom Oddziałów,** które zawsze tak karnie na kursy przybywają, nie zrażając się ani daleką i nieraz bardzo uciążliwą drogą, ani deszczem, ani błotem, ani przeciwnościami, które napotykają przy wypełnianiu swych organizacyjnych obowiązków. — PT. **Oddziałom KSK. i ich Kierownictwom na terenie których odbywały się**

tegoroczne kursy, również serdeczne składamy podziękowanie za pełne troskliwości przygotowanie miejsca dla kursów i za serdeczną, staropolską gościnność.

Dołóżmy tylko starań, by wyniki kursów były trwałe i żeby praca w roku 1939 prowadzona była jeszcze staranniej i z coraz wzmagającym się zapałem i entuzjazmem dla wielkiej sprawy Bożej.

3. Wysyłki organizacyjne.

W połowie grudnia br. wysłał Sekretariat Generalny KSK. do Oddziałów na ręce ich PT. Prezesek **V. list kwartalny** i **formularze sprawozdawcze.**

Dnia 12 grudnia 1938 r. uskuteczniona została **wysyłka** naszego pisma **„Własnymi Siłami"**, aby Czytelniczki otrzymać go mogły jeszcze przed Świętami Bożego Narodzenia.

4. Zmiany w Okręgach.

Stanowisko Prezeski Okręgu Gręboszowskiego przyjęła łaskawie **P. Zofia Bzowska** z **Borussowej**, a jej **Zastępczynią** została **P. Regina Wdowiakowa** z **Woli Żelichowskiej.**

W Okręgu Mieleckim nastąpił podział na dwa Okręgi i tak na:

Okręg Mielecki — do którego należą Oddziały: **Chorzelów, Czermin, Łysakówek, Książnice, Podleszany, Wola Mielecka, Mielec, Trzciana, Złotniki, Rzędzianowice, Wadowice Górne i Zgórsko.**

Okręg Przecławski — do którego należą Oddziały: **Przecław, Białybór, Błonie, Korzeniów, Łączki, Podole, Tuszyma I., Wylów, Rzochów, Dobrymin, Kiełków, Łuże, Męciszów, Rzemień i Tuszyma II.**

Ze stanowiska **Prezeski Okręgu Mieleckiego** ustąpiła **P. Olga Rydlowa** z **Woli Mieleckiej**, gdyż opuściła na stałe teren diecezji tarnowskiej. Żegnałyśmy ją serdecznie na posiedzeniu Zarządu KSK. imieniem Stowarzyszenia i Okręgu. Trudno jej rozstać się z pracą katolicką w diecezji naszej, której poświęciła 37 lat swego życia i pozostawiła na terenie Mielca wiele pomników swych trudów, które na długie lata będą o niej mówić i świadczyć o jej wielkim sercu, które niepodzielnie oddała sprawie Bożej. Radością wielką dla Okręgu Mieleckiego była jej obecność na tegorocznych kursach jesiennych w Mielcu i Rzochowie i ufamy, że często zaglądać będzie P. Olga Rydlowa do naszej diecezji, która zawsze radośnie i serdecznie witać ją będzie.

Wobec rezygnacji P. Olgi Rydlowej ze stanowiska Prezeski Okręgu Mieleckiego i wobec faktu podziału tegoż Okręgu — stanowisko **Prezeski Okręgu Przecławskiego** przyjęła łaskawie **P. Jadwiga Reyowa z Przecławia**, a jej **Zastępczynią** została **P. Maria Szaszkiewiczowa** z Rzemienia, natomiast w **Okręgu Mieleckim** dotąd Prezeska nie została przez Zarząd powołana.

Nowym PT. Prezeskom Okręgów KSK. ślemy na tę piękną i zaszczytną pracę serdeczne życzenia „Szczęść Boże"!

5. Materiały pomocnicze.

Materiały pomconicze na zebrania ogólne Oddziałów, oraz na zebrania Kółek matek **wysłane będą w pierwszej połowie stycznia 1939 r.**

6. Referaty dla Nauczycielek.

Zarząd KSK. wspólnie z Referatem dla spraw **Inteligencji Żeńskiej** przystępuje do zorganizowania **w miastach powiatowych referatów,** przeznaczonych **dla Nauczycielek Szkół Powszechnych.** — **Zaproszenia** wysłane zostaną **na ręce PT. Prezesek Oddziałów**, a one winny je **zaadresować i doręczyć Paniom Nauczycielkom** ze szkoły, istniejącej na terenie Oddziału. — **Gdyby zaproszeń było mało,** należy zwrócić się po nie do Sekretariatu Generalnego w Tarnowie. Dla zorientowania się podajemy terminy, miejscowości, oraz tytuły referatów. I tak przewidujemy te referaty:

15 stycznia 1939 r. — w Tarnowie (pow. Tarnowski),
22 stycznia 1939 r. — w Nowym Sączu (pow. Sądecki),
29 stycznia 1939 r. — w Mielcu (pow. Mielecki),
12 lutego 1939 r. — w Kolbuszowej (pow. Kolbuszowski),
19 lutego 1939 r. — w Brzesku (pow. Brzeski),
26 lutego 1939 r. — w Bochni (pow. Bocheński),
5 marca 1939 r. — w Limanowej (pow. Limanowski),
12 marca 1939 r. — w Gorlicach (pow. Gorlicki),
19 marca 1939 r. — w Dąbrowie (pow. Dąbrowski),
26 marca 1939 r. — w Dębicy (pow. Dębicki).

Tytuły wygłoszonych referatów będą następujące:

1. **Życie kobiety na tle współczesnych prądów i haseł.**
2. **Dążenie do szczęścia, jako najgłębszy przejaw duszy.**

Szczegóły podane zostaną w zaproszeniach.

7. Tydzień dla akademiczek.

Projektowany **Tydzień Katolicko-Społeczny dla akademiczek odbędzie się** w Tarnowie w klasztorze SS. Urszulanek w czasie **od 2 do 7 stycznia 1939 pod** ogólnym **hasłem „Kobieta a moralność".**

Zaproszenia wysłane zostały do Pań Akademiczek. Gdyby ktoś życzył sobie otrzymać zaproszenie, winien się pisemnie zgłosić po nie do Sekretariatu Generalnego KSK. w Tarnowie. Szczegóły w zaproszeniach! **Kierownictwa, które mają na swoim terenie akademiczki, winny zachęcić je do wzięcia udziału w Tygodniu.**

8. „Konkurs".

Po zebraniu ogólnym w grudniu 1938 r. winny Kierownictwa Oddziałów, które stanęły do konkursu, nadesłać projekt swój co do zwyczaju, jaki należałoby wprowadzić, aby druhny po wyjściu za mąż wstępowały w szeregi KSK.

Projekt swój należy wyraźnie zaopatrzyć podpisem Prezeski i Sekretarki, nazwą i pieczątką Oddziału! — W lutowym Okólniku ogłosimy projekty najlepsze, oddając je pod głosowanie.

9. Wpłaty organizacyjne.

Podobnie — jak lat ubiegłych — Kierownictwa Oddziałów powinny wyrównać z góry swe należności do Centrali diecezjalnej za składkę stowarzyszeniową, „Posłańca", „Własnymi Siłami", składkę Okręgu i na fundusz maturzystek.

Kto wpłaca od razu — oddaje prawdziwą przysługę Stowarzyszeniu, ułatwia pracę i daje możność racjonalnej i spokojnej pracy w Centrali.

Oddziały, które z tego obowązku wywiążą się chlubnie — nie będą na pewno tego żałować!

10. Uwagi w sprawie Walnego Zebrania.

W roku 1938 na Walnym Zebraniu odbyły się wybory i Kierownictwo każde obrane zostało na przeciąg dwóch lat.

Ponieważ niektóre Kierownictwa nie pracują obecnie w komplecie z powodu ustąpienia niektórych Członkiń Kierownictwa, dlatego wydajemy następujące polecenia:

1. Uzupełnić skład Kierownictwa do 6 osób, podając do zatwierdzenia Walnemu Zebraniu kandydatki na stanowiska wolne.
2. Na kandydatki do Kierownictwa wybrać osoby odpowiednie i od razu uświadomić je co do obowiązków, jakie będą musiały spełniać.
3. Nie obarczać jednych i tych samych Członkiń KSK. wieloma urzędami i pracami, ale stale dążyć do tego, by był naprawdę sprawiedliwy podział pracy, zmuszający wszystkie Członkinie KSK. do pracy czynnej i odpowiedzialnej, prowadzonej w organizacji naszej bezpośrednio lub tam, gdzie organizacja poleci pracować w duchu Akcji Katolickiej.

Niech Kierownictwa niniejsze polecenia wezmą pod rozwagę na posiedzeniu swoim przed Walnym Zebraniem.

11. Prenumerata w 1939 roku.

Numer styczniowy „Własnymi Siłami" ukaże się w nowej szacie — powiększony. Chcemy utrzymać cenę 50 gr. rocznie za prenumeratę, ale wtedy musi liczba abonentek powiększyć się, t. zn. wynosić ogółem 20 tysięcy!

Gdyby Oddziały nasze uchwaliły składkę w Oddziale 10 gr. miesięcznie i wtedy każdą Członkinę uczyniły prenumeratorką „Własnymi Siłami" — nie byłoby trudności żadnych.

Ponieważ jednak musimy wydać numer styczniowy przed Walnym Zebraniem, dlatego wyślemy do Oddziałów odpowiednio do liczby Członkiń — ilość egzemplarzy naszego pisma z tym, że Oddziały, które nie będą mogły w żaden sposób zdobyć wszystkich Członkiń na abonentki — zgłoszą ilość egzemplarzy od lutego 1939 roku. Dodatkowe numery styczniowe po 5 gr. albo Oddziały odeślą do Tarnowa, albo zapłacą z kasy Oddziału lub rozprzedadzą jednorazowo wśród członkiń.

Zgłoszenia na prenumeratę przez Oddziały nadesłać więc należy **zaraz po Walnym Zebraniu, ale najpóźniej do 15 lutego 1935 r. Oddziałom, które nie nadeślą zamówienia, będziemy wysyłać tyle egzemplarzy, ile otrzymały w styczniu 1939 r.**

12. A możeby...

A może byłoby dobrze, gdyby od roku 1939 powołana została przez Kierownictwo jedna Członkini na kolporterkę „Własnymi Siłami". — Ona to zajmowałaby sie naszym pismem, doręczała go na zebraniach ogólnych Oddziału, jak również starałaby się rozprzedawać „Własnymi Siłami" między kobietami, nie należącymi do KSK.

PT. Prezeski Oddziałów byłyby odciążone, a taka kolporterka zajęłaby się również zebraniem pieniędzy. — Gdyby Kierownictwo zdecydowało się

powołać taką kolporterkę — to wtedy należałoby ją zatwierdzić na Walnym Zebraniu, jako Członkinię Kierownictwa Oddziału.

W protokóle z Walnego Zebrania prosimy podać nazwisko kolporterki, abyśmy wiedziały, gdzie obsadzono tę iście apostolską placówkę.

13. Adresy PT. Prezesek Okręgów K. S. K.

Sprawozdania roczne Oddziały wysyłać będą na ręce PT. Prezesek swoich Okręgów. — Aby sprawę ułatwić, podajemy adresy PT. Prezesek Okręgowych:

Okr. Tarn. Miejski — **Zofia Albrychtowa** — Tarnów, Brodzińskiego 21.
Okr Tarn. Zamiejski — **Zofia Ziemińska** — Partyń, p. Żabno.
Okr. Baranowski — **Maria Goołąbowa** — Padew Narodowa, p. loco.
Okr. Biecki — **Stefania Fuskowa** — Biecz, p. loco.
Okr. Bobowski — **Sekretariat Generalny** — Tarnów, pl. Katedralny 6.
Okr. Bocheński — **Jadwiga Rydlowa** — Dołuszyce, p. Bochnia.
Okr. Brzeski — **Zofia Ant. Götz-Okocimska** — Okocim, p. loco.
Okr. Czchowski — **Zofia Gembkowa** — Wytrzyszczka, p. Czchów.
Okr. Dąbrowski — **Sekretariat Generalny** — Tarnów, pl. Katedralny 6.
Okr. Dębicki — **Stefania Brniakowa** — Dębica, Matejki 216.
Okr. Gorlicki — **Klara Zabierowska** — Gorlice, p. loco.
Okr. Gręboszowski — **Zofia Bzowska** — Borussowa, p. Grębószów.
Okr. Grybowski **Maria Paszkowa** — Grybów, p. loco.
Okr. Kolbuszowski — **Stanisława Zbyszewska** — Kossowy, p. Trzęsówka.
Okr. Limanowski — **Maria Drożdżowa** — Łososina Górna, p. Limanowa.
Okr. Lipnicki — **Franciszka Ledóchowska** — Lipnica Murowana, p. loco.
Okr. Łącki — **Helena Sobolewska** — Łącko, p. loco.
Okr. Mielecki — **Sekretariat Generalny** — Tarnów, pl. Katedralny 6.
Okr. Nowosądecki — **Maria Szyrajew** — Nowy Sącz, ul. Tatrzańska 4.
Okr. Pilzneński — **Halina Artwińska** — Łęki Górne, p. loco.
Okr. Przecławski — **Jadwiga Reyowa** — Przecław, p. loco.
Okr. Radłowski — **Zofia Krzysztofowiczowa** — Żabno, p. loco.
Okr. Radomyski — **Maria Budaczowa** — Zassów, p. loco.
Okr. Ropczycki — **Sekretariat Generalny** — Tarnów, pl. Katedralny 6.
Okr. Starosądecki — **Sekretariat Generalny** — Tarnów, pl. Katedralny 6.
Okr. Szczuciński — **Helena Popadaniec** — Szczucin, p. loco.
Okr. Tuchowski — **Janina Theodorowiczowa** — Tuchów, p. loco.
Okr. Tymbarski — **Irena Romerowa** — Jodłownik, p. loco.
Okr. Uścieński — **Henryka Kaliszówna** — Mikluszowice, p. loco.
Okr. Wielopolski — **Sekretariat Generalny** — Tarnów, pl. Katedralny 6.
Okr. Wojnicki — **Maria Nowakowa** — Łysa Góra, p. Dębno.

Sprawozdanie wysłać należy na drugi dzień po Walnym Zebraniu.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Męskiej.

1. Program pracy w Oddziałach KSMM. na rok 1939.

I. **Zebrania ogólne** przeprowadzać będą Oddziały według wspólnego programu, podanego w niniejszym numerze „Posłańca". Ponadto zwrócą szcze-

gólniejszą uwagę na przeprowadzenie dyskusji po referacie na temat nowego hasła i na szczegółowe określenie **postanowienia** jako wyniku referatu i dyskusji. Po referacie i dyskusji wprowadzą Oddziały **chwilę rozrywki** (wesołe opowiadania, monologi, żarty, śpiewy wesołe, śpiewy organizacyjne i t. p.). Materiały można znaleźć w gazetach i broszurach. Polecamy broszurki p. t. „Uśmiechnij się", „Śmiech i śpiew", „O pieśni leć" — śpiewnik ks. Hlondowskiego.

Pogadanka na temat **„Druh KSMM. a życie współczesne"** — ma uwzględnić to, co interesuje wszystkich członków Oddziału, np. ustrój gospodarczo-społeczny, spółdzielczość, sprawy zawodowe, rolnictwo, ogrodnictwo, pszczelarstwo i t. p.

Oddziały wprowadzą po wolnych głosach i wnioskach t. zw. skrzynkę zapytań.

II. **Werbowanie nowych kandydatów.** Każdy Oddział ma obowiązek zdobywać nowych kandydatów, szczególnie z młodzieży opuszczającej szkołę. Z nowowstępujących stworzyć **zastęp kandydacki,** celem przerobienia pierwszego stopnia sprawności na podstawie Pierwszej Książki KSMM.

III. **Zastęp kandydacki zbiera się** przynajmniej raz na dwa tygodnie w niedzielę lub dzień powszedni u jednego z członków zastępu. Szczegółowe uwagi o sposobie prowadzenia zastępu znajdą Oddziały w książce p. t. „Wskazówki metodyczne do pierwszej książki KSMM.".

W programie zbiórki zastępu kandydatów powinien być uwzględniony temat według działów, opracowanych w Pierwszej Książce KSMM., t. j. organizacja, religia, Polska, zdrowie i zaradność w życiu codziennym.

Program zbiórki zastępu:

1) Modlitwa: Zdrowaś Mario i św. Stanisławie Kostko módl się za nami.

2) Zastępowy wita obecnych i stwierdza, czy wszyscy przybyli.

3) Religia: Skład apostolski (jeśli są rzeczy trudniejsze, można poprosić Księdza Asystenta o wyjaśnienie przed zbiórką).

4) Organizacja: Nazwa naszej organizacji. (Wszyscy się wypowiadają, czy zrozumieli).

5) Zaradność w życiu praktycznym (obchodzenie się np. z narzędziami rolniczymi).

6) Polska (nasze góry i rzeki).

7) Zdrowie (dlaczego mamy np. przewietrzać izbę?).

8) Omówienie spraw bieżących, ułożenie programu i miejsca następnej zbiórki.

9) Śpiew i modlitwa: „Hej do apelu" lub „Przed nami" i Zdrowaś Mario, Chwała Ojcu. Pożegnanie.

Przy układaniu programu zbiórek należy dbać o to, by nie były za długie. Materiał tak rozkładać, aby punkty trudniejsze przeplatane były rzeczami więcej praktycznymi.

IV. **Zastępy druhów** (którzy złożyli próbę kandydacką).

Po przerobieniu pierwszej książki i złożeniu egzaminu zastępy istnieją nadal, by druhów szkolić w dalszym cągu i dostarczać im nowych wiadomości. Przedmiotem zbiórek zastępu druhów będzie przerabianie „Drugiej Książki KSMM." (w druku). Zanim Oddziały otrzymają drugą książkę, będą korzystać na zbiórkach z książek następujących: K. J. „Budowa nowego ładu" i „Społeczna służba Kościoła" tego samego autora.

Program zbiórki zastępu druhów bez pomocy drugiej książki:

1) Modlitwa. 2) Powitanie. 3) Przypomnienie przebiegu ostatniej zbiórki. 4) Wypowiedzenie się druhów co do wykonania postanowienia z ostatniej zbiórki. 5) Odczyt z książki „Budowa nowego ładu". 6) Dyskusja — co było w książce, a jak u nas w życiu, chwila zastanowienia. 6) Określenie postanowienia — co zrobimy do przyszłej zbiórki. 7) Wyznaczenie miejsca następnej zbiórki. 8) Zakończenie śpiewem i modlitwą.

V. **Szkolenie przodowników.** Każdy Oddział powinien dążyć do tego, aby wyszkolić takich druhów, którzy sami, bez niczyjej pomocy, spełnią wszystkie zadania i obowiązki Oddziału. Są to t. zw. przodownicy. Jak ich szkolić? Temu celowi służą następujące środki i pomoce: Katolicki Uniwersytet Ludowy, kursy i obozy, a w samym Oddziale posiedzenia Kierownictwa i **kółka wychowawczo-naukowe.**

V. **Posiedzenie Kierownictwa.** Oprócz ułożenia programu na zebranie ogólne, posiedzenie Kierownictwa ma także kształcić i dawać członkom Kierownictwa potrzebne wiadomości i dlatego też na posiedzenie Kierownictwa uczęszczać winni wszyscy członkowie, pełniący jakikolwiek urząd i ich zastępcy.

Program posiedzenia Kierownictwa podany jest w niniejszym „Posłańcu" w programie wspólnym.

VII. **Kółka wychowawczo-naukowe** tworzą najzdolniejsi druhowie Oddziału. Liczba druhów w kółku nie może być wielka, najwyżej 9. Nowopowstające kółka w pracy swojej będą korzystały z broszurek Ks. Lesiaka: „Patrz i czyń", „Młodzież a kwestia społeczna", „Droga na szczyty" i „Wielkie żniwo". Są to pogadanki ankietowe, pogadanki społeczne, pogadanki ewangeliczne i kwadranse ewangeliczne.

Program kółka tak ułożyć należy, by na jednym zebraniu był kwadrans ewangeliczny, a na drugim zebraniu pogadanka ewangeliczna i omówienie jakiegoś aktualnego zagadnienia z życia.

Kółka wychowawcze starsze, które już ten materiał przerobiły, będą miały program inny: pogadanki przeprowadzać będą na podstawie następujących wydawnictw: „Wieś o sobie" Jura Leżeńskiego i „O młodym robotniku polskim" — zależnie od zainteresowania członków; pogadanki ewangeliczne i kwadranse ewangeliczne będzie w dalszym ciągu na każdy miesiąc przynosił „Posłaniec".

VIII. **Zespoły specjalne.** Przysposobienie rolnicze. Na rok 1939 Oddziały Katolickich Stowarzyszeń Młodzieży mają przeważającą liczbę w zespołach przysposobienia rolniczego tak, że w niektórych powiatach są jedyną organizacją, stającą do konkursu. Szkoleniem w zespołach kierują fachowi instruktorzy z O. T. R. Przodownicy zespołów otrzymali na kursach dokładne wskazówki, jak pracę w zespole prowadzić. Należy wypracować miejscowy program, ściśle się go trzymać tak w okresie zimowym, jak i letnim. Przez planową pracę na roli KSMM. dążyć będzie do podniesienia materialnego wsi.

Druhowie, którzy nie mogą liczyć na stworzenie swojego gospodarstwa na roli, niech wcześniej pomyślą o przyszłym zawodzie. Nadmiar młodzieży wiejskiej może pięknie i z pożytkiem pracować w rzemiośle lub handlu.

IX. **Wychowanie fizyczne.** Oddziały nie powinny zaniedbać żadnej sposobności, by dać swoim członkom **godziwą rozrywkę.** Do tego służą ćwi-

czenia gimnastyczne, sport, wycieczki i t. p. Na zimę pomyśleć o łyżwach, nartach czy saneczkach, a na lato o swoim własnym boisku sportowym do siatkówki, koszykówki, czy jakich innych gier. Każdy Oddział będzie się starał urządzić w roku przynajmniej cztery wspólne wycieczki.

X. Zarząd Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży Męskiej zobowiązuje ponadto Oddziały do zastosowania się do wskazań podanych w artykule: **„Wspólny program Oddziałów Stow. A. K.“.** Zachęcamy również Oddziały, by swe zebrania ogólne zaczynały i kończyły hejnałem: **Budujmy Polskę Chrystusową.**

2. Komunikaty.

1. **Kursy handlowe w Nowym Sączu i Tarnowie.** Przypominamy jeszcze raz o mających się odbyć kursach handlowych w Nowym Sączu od dnia 17 stycznia do 28 lutego 1939 r. i w Tarnowie od dnia 6 do 25 marca 1939 r. włącznie. Zgłoszenia należy przesyłać do Sekretariatu Stowarzyszenia, Tarnów, ul. Focha 16 do dnia 10 stycznia 1939 r. na kurs w Nowym Sączu i do dnia 28 lutego 1939 r. na kurs w Tarnowie. Bliższe szczegóły w grudniowym numerze „Młodego Polaka“.

2. **Kurs narciarski w Ptaszkowej.** Termin zgłoszeń na kurs narciarski, mający się odbyć w Ptaszkowej w dniach od 17 do 31 stycznia 1939 r., przedłużamy do dnia 10 stycznia. Należy pamiętać o tym terminie, gdyż później zgłoszenia nie będą uwzględniane. Bliższe szczegóły w sprawie kursu należy szukać w grudniowych numerach „Posłańca A. K.“ i w „Młodym Polaku“.

3. **Wizytacja Oddziałów. Okręg Tuchowski:**

Dnia 1 lutego 1939, godz. 9 — Pleśna; godz. 15 — Rychwałd.
Dnia 2 lutego 1939, po sumie — Siemiechów.
Dnia 3 lutego 1939, godz. 9 — Gromnik; godz. 15 — Siedliska Tarn.
Dnia 4 lutego 1939, godz. 9 — Jodłówka Tuch.; godz. 15 — Rzepiennik B.
Dnia 5 lutego 1939 po sumie — Tuchów i Lubaszowa.
Dnia 6 lutego 1939, godz. 9 — Ryglice; godz. 15 — Zalasowa.
Dnia 7 lutego 1939, godz. 9 — Karwodrza; godz. 15 — Zabłędza.
Dnia 8 lutego 1939, godz. 9 — Piotrkowice.

Okręg Gorlicki:

Dnia 13 lutego 1939, godz. 15 — Staszkówka.
Dnia 14 lutego 1939, godz. 9 — Turza; godz. 15 — Moszczenica.
Dnia 15 lutego 1939, godz 9 — Zagórzany; godz. 15 — Kobylanka.
Dnia 16 lutego 1939, godz. 9 — Sękowa; godz. 15 — Gorlice.
Dnia 17 lutego 1939, godz. 9 — Szymbark; godz. 15 — Bystra.
Dnia 18 lutego 1939, godz. 9 — Łużna.

Przypominamy Kierownictwom Oddziałów, że na wizytację należy przygotować program zebrania ogólnego, księgowość do kontroli. Oddziały, które mają zapowiedziana wizytację na po południu, mogą z braku czasu odbyć wizytację wieczorem.

4. **Pilna sprawa.** Z dniem 31 grudnia 1938 r. upływa termin zgłoszeń do Konkursu Religijnego. Prosimy druhów Prezesów o dopilnowanie tej sprawy.

Druhowie Skarbnicy mają pamiętać, że czas odnowić prenumeratę „Młodego Polaka“, „Posłańca A. K.“ i uiścić składkę organizacyjną.

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży Żeńskiej.

I. Program pracy w Oddziałach KSMŻ. na rok 1939.

Posiedzenia Kierownictwa (patrz we wspólnym programie pracy dla Oddziałów Stowarzyszeń A. K.).

Zebrania ogólne. Zebranie ogólne winno się kończyć praktycznym, szczegółowym postanowieniem, wynikającym z referatu i dyskusji. W programie zebrania ogólnego uwzględnić także należy urozmaicenia, jak śpiew, deklamacje i t. d.

Kółka Wychowawcze. Każdy Oddział założy w swoim Oddziale w tym roku Kółko Wychowawcze. Na program Kółka Wych. które ze względów praktycznych odbywać się winno bezpośrednio po posiedzeniu Kierownictwa, złożą się: zagadnienia z broszury „Patrz i czyń", jako najbardziej podstawowej, oraz kwadrans ewangeliczny z „Posłańca" dla Kółek Wy-Wychowawczych.

Zastępy, jako dające w naszej pracy wielkie rezultaty i piękne wyniki, nadal będą prowadzone we wszystkich Oddziałach. Na zbiórkach zastępów w tym roku przerabiać się będzie II. stopień szkolenia organizacyjnego. Dokładny program zbiórki zastępu na każdy miesiąc będzie podawany przez Zarząd. We wszystkich Oddziałach trzeba stworzyć zastęp kandydatek, a szkolenie w tych zastępach prowadzić należy według „Pierwszej Książki KSMŻ.".

„Druhna". Wszystkie Oddziały starać się będą o jak najszerszą propagandę „Druhny", bo pismo to stać się ma w tym roku czynnikiem kształcącym i wychowującym druhnę na dzielną i konsekwentną katoliczkę i Polkę.

Wychowanie narodowe i państwowe. Wielką troską Zarządu będzie wychowanie druhen w duchu narodowym i państwowym. Dlatego też poleca się Oddziałom, by brały udział w uroczystościach narodowych i państwowych i by i tu, jak i wszędzie świeciły najlepszym przykładem.

Przeszkolenie gospodarcze. Każda druhna winna przejść wszystkie kursy gospodarcze, a więc: kurs gospodarstwa domowego, kurs szycia i kurs przetwórstwa owocowego i mlecznego. — Każda druhna w przyszłości wzorową gospodynią.

II. Komunikaty.

1. Nominacje.

Dotychczasowa Prezeska KSMŻ. — **P. Wanda Fuxówna** z Bochni — została **honorową Prezeską Stowarzyszenia.**

Prezeską KSMŻ. mianowana została **P. Stanisława Frączkówna** z Tarnowa.

P. Wandzie Fuxównie składa Zarząd KSMŻ. imieniem swoim i całego Stowarzyszenia jak najserdeczniejsze podziękowanie za dotychczasową pracę z równoczesną gorącą prośbą, by zechciała łaskawie służyć nadal organizacji — tak przez nią ukochanej — cenną swoją radą i pomocą.

P. Stanisławie Frączkównie życzy Zarząd KSMŻ. do nowej pracy „Szczęść Boże" i z góry dziękuje za pracę i poświęcenie, jakiego Stowarzyszenie dozna od niej, jako miłośniczki młodzieży.

2. Po kursach jesiennych.

Już skończyły się jesienne kursy dla Kierownictw. Na terenie całej diecezji odbyło się 36 kursów. Zarząd doceniając gorliwość i poświęcenie druhen, które umiały pokonać wiele trudności, związanych z przyjazdem na kurs, przybywały licznie i ochotnie, wyraża z tego powodu swą radość i przekonanie, że z odbytych kursów Kierownictwa wiele skorzystały i wiele nowego zapału i energii wniosą w życie Oddziałów.

W pełnym składzie przybyły Okręgi: Limanowski, Starosądecki, Baranowski, Grybowski, Tymbarski.

Nie przybyły Oddziały:

W Okręgu Radłowskim: Bogumiłowice.

W Okręgu Wielopolskim: Bystrzyca.

W Okręgu Bieckim: Żurowa.

W Okręgu Łąckim: Grywałd, Młynczyska, Sromowce Niżne.

W Okręgu Mieleckim: Chorzelów, Wadowice Dolne, Wadowice Górne, Trzciana II., Izbiska i Podborze.

W Okręgu Bobowskim: Ciężkowice I. i II., Zborowice.

W Okręgu Bocheńskim: Dołuszyce i Chodenice.

W Okręgu Brzeskim: Dziekanów, Poręba Spytkowska i Szczepanów.

W Okręgu Czchowskim: Brzozowa, Janowice, Przydonica, Kończyska, Wola Stróżka i Złota.

W Okręgu Gorlickim: Sękowa, Turza, Bystra i Staszkówka.

W Okręgu Tuchowskim: Zabłędza i Joniny.

W Okręgu Kolbuszowskim: Kupno, Przedbórz i Krzywa.

W Okręgu Lipnickim: Chronów i Gosprzydowa.

W Okręgu Ropczyckim: Będziemyśl, Iwierzyce i Góra Ropczycka.

W Okręgu Uścieńskim: Rajsko.

W Okręgu Wojnickim: Łopoń, Milówka, Łętowice, Wojnicz i Maszkienice.

W Okręgu Gręboszowskim: Bolesław, Grądy, Kanna, Pawłów, Podlipie, Zalipie i Świebodzin.

W Okręgu Dąbrowskim: Sieradza, Żelazówka i Podborze.

W Okręgu Szczucińskim: Mędrzechów i Suchy Grunt.

W Okręgu Nowosądeckim: Wielogłowy i Mała Wieś.

W Okręgu Pilzneńskim: Machowa, Źwiernik i Żdżary.

3. Posiedzenie Zarządu.

Dnia 28 grudnia 1938 r. odbędzie się o godz. 11 w Dębicy (klasztor SS. Służebniczek) posiedzenie Zarządu KSMŻ., na którym omówiony będzie szczegółowo program pracy KSMŻ.

Dnia 29 i 30 grudnia 1938 r. przeprowadzony zostanie dla członkiń Zarządu KSMŻ. kurs, poświęcony zagadnieniom, związanym z życiem druhen i Oddziałów.

Zarówno w posiedzeniu Zarządu, jako i w kursie biorą udział PT. Prezeski Okręgów KSMŻ., jako członkinie Zarządu.

4. Kursy gospodarcze.

Drugi etap kursów gospodarczych rozpocznie się 3 stycznia 1939 r.

Na kursy gotowania zgłosiły się następujące Oddziały:

Ochotnica Dolna, Łęki k. Szczepanowa, Wokowice, Przyborów, Złotniki, Tuszyma k. Przecławia, Wilczyska, Jadowniki Podg., Olszyny k. Biecza, Szymbark, Żegocina i Wiśnicz Nowy.

Na kursy szycia zgłosiły się Oddziały:

Wójtowa, Słopnice, Wola Ociecka, Domosławice, Pustków, Łysa Góra, Wola Lubecka, Jurków, Szczawnica, Ujanowice, Przykop, Maszkowice, Siedliszowice, Przecław, Jastrząbka Nowa, Jastrzębia, Łapczyca, Łoniowy, Nockowa, Gręboszów, Gumniska Fox, Olszyny, Zassów, Niedźwiada Górna, Łącko, Rożnów, Szalowa, Jakubkowice, Nowy Sącz, Podegrodzie, Mystków i Tęgoborza.

5. Tajny konkurs obowiązkowości.

Na rok 1939 ogłosił Zarząd KSMŻ. tajny konkurs obowiązkowości.

Oddziały, które pragną zdobyć w nim nagrody, muszą wszystkie obowiązki organizacyjne i polecenia Stowarzyszenia pilnie wypełniać.

Każdy obowiązek organizacyjny ma w konkursie pewną ilość punktów. Które Oddziały zdobędą największą ilość punktów, te otrzymają nagrodę!

Właśnie dlatego, że Oddziały nie wiedzą, jakie to sprawy i prace podlegać będą ocenie przez punkty — konkurs nazywa się tajny. Na pewno Oddział każdy będzie chciał wygrać konkurs i dlatego w roku 1939 będzie jak najsumienniej spełniał obowiązki organizacyjne!

...trzeba wiedzieć, że

Każdy członek K. S. M.
powinien abonować:

PRZEBOJEM

Redakcja i Administracja: Warszawa, Podwale 4.

Prenumerata roczna pojedyncza 1,— zł., zbiorowa 0,50 zł.

Każda członkini K. S. K.
powinna abonować:

WŁASNYMI SIŁAMI

Redakcja i Administracja: Tarnów, Plac Katedralny 6.

Prenumerata roczna pojedyncza 1,— zł., zbiorowa 0,50 zł.

Każdy członek KSMM.
powinien abonować:

MŁODY POLAK

Redakcja i Administracja: Tarnów, Focha 16.

Prenumerata roczna 1,50.

Każda członkini KSMŻ.
powinna abonować:

DRUHNA

Redakcja i Administracja: Tarnów, Focha 17.

Prenumerata roczna 1,— zł.

Wydawca: Diecezjalny Instytut Akcji Katolickiej   Redaktor odp.: Ks. Karol Pękala

Z Drukarni Diecezjalnej w Tarnowie.